

ดูมือมกมือองสิทชเริทภาพ



เรื่องจริงที่กรรมการสิทชเริท

เล่ม ๑ เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทชเริท
การต่อสู้เพื่อสิทชเริทจากเกิดจนถึงตาย
เล่าโดย คุณ โสภร



คณะกรรมการสิทชเริทมนุษยชนแห่งชาติ (ทสช.)

คู่มือแม่มือองสัทธเสวีรภาพ



เล่ม ๑ เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ
การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนถึงตาย

เล่าโดย สุนี ไชยรส

ISBN 978 - 974 - 94774 - 6 - 5

ผู้แปล สุนัน ไซยรส

ผู้วาด ดรรชนี วันบงลา

ที่ปรึกษา จินตนา ธน รัตนธ

ร่วมคิดและประสานงาน นภัทร รัชตะวรรณ

รูปเล่ม เฉลิมชนม์ ศรีสุธรรม

จัดทำโดย กลุ่มงานประสานงานเครือข่าย
สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จัดพิมพ์โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๒๒ ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๑๙ ๒๙๘๒
โทรสาร ๐ ๒๒๑๙ ๒๙๘๓
สายด่วน ๑๓๓/๗
E-mail : nmn.nhrc.or.th

พิมพ์ครั้งที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๐

จำนวนที่พิมพ์ ๕,๐๐๐ เล่ม

“จากผู้เล่า”



จากประสบการณ์ ๖ ปี ในการทำหน้าที่ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รู้เรื่องราวของผู้คนที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ที่แสนลำเค็ญ เต็มด้วยน้ำตาของผู้คนตัวเล็กๆ จำนวนมาก

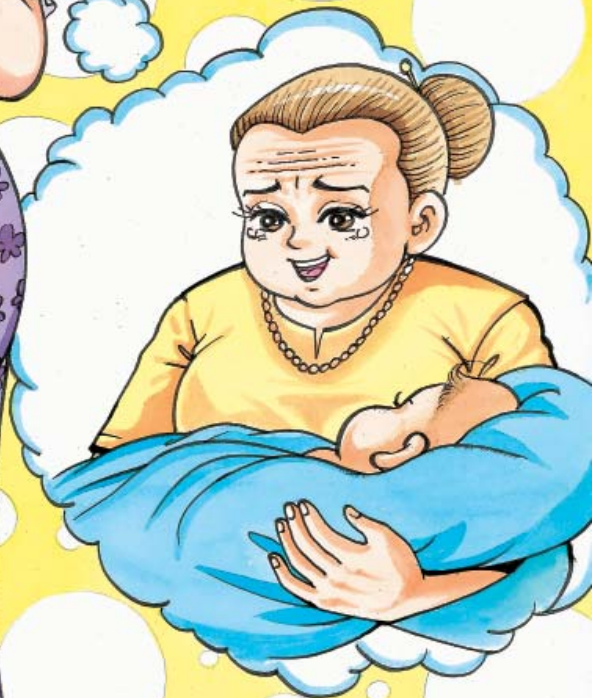
แม้จะลำบากยุ่งยากเหลือวิสัย เบาละละละ
เหล่านี้ถ้าหน่วยงานต่อสู้เพื่อชีวิตที่ ปกป้อง
สิทธิเสรีภาพของทุกคน มีบ้างที่ได้รับบรรเทา

ทุกข์จากเครือข่ายพันธมิตรต่างๆ แม้จะคาดไม่ถึง ด้วยกรมการเรือน
ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) แต่มาได้ยื่นเรื่อง
ต่อหน่วยงานอื่นช่วยเหลือ

ทุกกรณีตัวอย่างนี้ ผู้เล่าได้สัมผัสเรื่องราว เบาละมีโอกาสตรวจสอบ
ดำเนินการแก้ไขปัญหาล่วงหน้า จังมีภาพประทับใจ เบาละอยาก
เล่าให้ทุกคนตัวเล็กๆ ในสังคม ทั้งหญิงชาย ทุกวัย ได้รู้ด้วย
กรณีส่วนหนึ่งมีการจัดการรายงานผลการตรวจสอบผลการละเมิดสิทธิมนุษยชน
เบาละกำหนดมาของการแก้ไขปัญหามา รวมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ซึ่งถ้าผู้อ่านประสงค์ศึกษาในละเอียด
ขึ้นก็สามารถติดต่อถามอ่านเพิ่มเติมได้

ขอขอบคุณผู้ร่วมคิด ร่วมปรึกษา เบาละประสานงานการจัดทำ
หนังสือเล่มนี้ทุกท่าน รวมทั้งผู้เขียนภาพประกอบ เบาละจัดรูปเล่ม
ที่ช่วยให้น้ำหนักอ่านง่ายขึ้น ถ้ามีข้อบกพร่องประการใด ผู้เล่าขออภัย
ดำเนินนำด้วยความจริงใจ

สุนี ไชยรส
๗ สิงหาคม ๒๕๕๐



สังคมไทยเชิดชู “แม่” แต่ต้นท้องกลับตากงาน

น้อยเขียนจดหมายมาอ้อมแม่ที่ชนบท บอกว่าทำออร์สึ่เดือนแล้ว จะลากลับไปตลอดที่บ้าน พ่อให้แม่ช่วยเลี้ยงหลานได้ไหม จะได้กลับมาทำงานต่อ

น้อยทำงานโรรรานนี้มาสิบปีแล้วอ้อมแม่อยู่ ๑๘ ปี ไร่กล้ามีลูกสักที เพราะกลัวตากงาน แต่ถ้าไม่มีลูกตอนนี้ก็จะอายุมากเกินไป นมอบอกว่าอาจมีปัญหาค่าอ้อมได้ สันดานพรรรานในโรรรานก็ให้ความรู้ว่ามีกฎหมายคุ้มครองพรรราน น้ามเล็กจ้าวลูกจ้าว นนึ่งที่มีอ้อม ทำให้เธอมั่นใจที่จะทำในดรอบดรว สวมบูรณ์เลี้ยงที่

แม่ตอบจดหมายมาอ้อมในวันแม่ว่าพ่ออ้อม บอกว่า อ้อมใจมากที่จะมีหลาน แต่เธอมีใจที่จะเลี้ยงหลานให้ เพื่ออ้อมจะได้กลับมาทำงานในโรรรานทออ้อมได้ อ้อม เพราะที่บ้านก็ไม่มีรายได้อะไร ปลูกมันทำสวนก็ไม่ค่อยได้ราคา





เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนตัวตาย



วันรุ่งขึ้น นวนนำเรียกคนทำออร์ ๕ คน ร่วมกับคนงานอีก ๓๐ คน บอกว่าบริษัทมีออร์เตอร์ลี้ภัยลิดลลล ๙๐ เลิกจ้างกลุ่มนี้ทั้งหมด รู้ต่อมาว่าคนทำออร์อีก ๕ คนที่เป็นลูกจ้างบริษัทรับเหมาร่วมก็ถูกให้ออกเช่นกัน บาดคนมีลูกมาแล้วคนหนึ่ง บาดคนเค็รเริ่มจะทำออร์ยังไม่ทันแล้วนายจ้างก็มี ทำ ๑๐ คนนี้ทำงานมาแล้ว ๕-๑๐ ปี

น้อยและเพื่อน ๆ ที่อัครทำออร์พากันร้องไห้ ไม่รู้จะทำอย่างไรดี นายจ้างบอกว่าจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายมา แต่เมื่อบ้านออร์เช่าข้าวออร์ซื้อ ถ้าเช่าไม่มีรายได้ ก็ดรอกรกลับไปอยู่บ้าน เพื่อประนัยอทุกบาททุกสตางค์ สามีจะได้อกลับไปอยู่นอกหักคนงานได้ในฐานะเป็นโสด ไม่มีครอบครัว

ส่นภาพบรรรานพาวกเช่าอ ๑๐ คนมาร้องเรียนที่ กสม. วันนั้นเป็นวันสัมมนาปัญหาบรรรานพออี่ ทุกคนอ่าละเพื่อนใจกับบรรรานนเบือที่อัครดรอกรลุ่มนี้อย่างมาก





เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

กมล. เชิญนายจ้างมาเจรจาเพื่อไกล่เกลี่ยให้นายจ้างรับกลับ
เข้าทำงาน และขอให้เจ้าหน้าที่สวัสดิการคุ้มครองแรงงาน ดำเนินการ
สั่งการให้นายจ้างรับคนทำอกรกลับเข้าทำงาน

ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๕๑ น้ามเล็กจ้างลูกจ้าง
หญิงมีครรภ์ กระทำร้ายต่อเปลี่ยนแปลงงานในอัตราที่ไม่เหมาะสม ต่อให้
ลาคลอด ๙๐ วัน และกอรากุณประกันสังคมต่อจ่ายค่าทำคลอด
จ่ายค่าจ้างไว้ในช่วงลาคลอด ...

รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย ก็คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ในมาตรา ๓๐ น้ามการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมเพราะเหตุ

แห่งความแตกต่างทางเพศ ... และ
ยังมีการบัญญัติไว้ในหมวดหก
นโยบายที่พื้นฐานแห่งรัฐ
ให้ดูแลแรงงานหญิงมีครรภ์
และเด็กให้ดีที่สุดด้วย

...แต่ท่านายจ้างก็ไม่ยอมรับ
กลับเข้าทำงาน อ้ารแต่อย่าง
คำสั่งซื้อลดลด ท้าที่ไม้ได้ปิด
กิจการทั้งหมด ย้าดำเนินการ
ผลิตโดยมีคนงานเหลืออีก
เกือบ ๓๐๐ คน จ้าไม่น่าจะเลิกจ้าง
คนทำอกร

เจ้าหน้าที่ฯ ออกระทรว
บรรรงานจ้าบอกว่า บริษัทอาก
เลิกจ้างคนทำอกรได้ ถ้ามิใช่เลิกจ้าง
เพราะเหตุว่าทำอกร แต่่าเป็น





เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

เพราะเหตุอื่นตามที่อ้างว่าการผลิตตลอด และเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจสั่งการให้รับกลับเข้าทำงานได้ นอกจากให้จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย และลูกจ้างสามารถไปใช้สิทธิการศาล

น้อยและคนทำอกรทุกคนยืนยันว่า ไม่ต้องการค่าชดเชย ต้องการกลับเข้าทำงาน พวกเขารอต้องการมีงานทำต่อไป

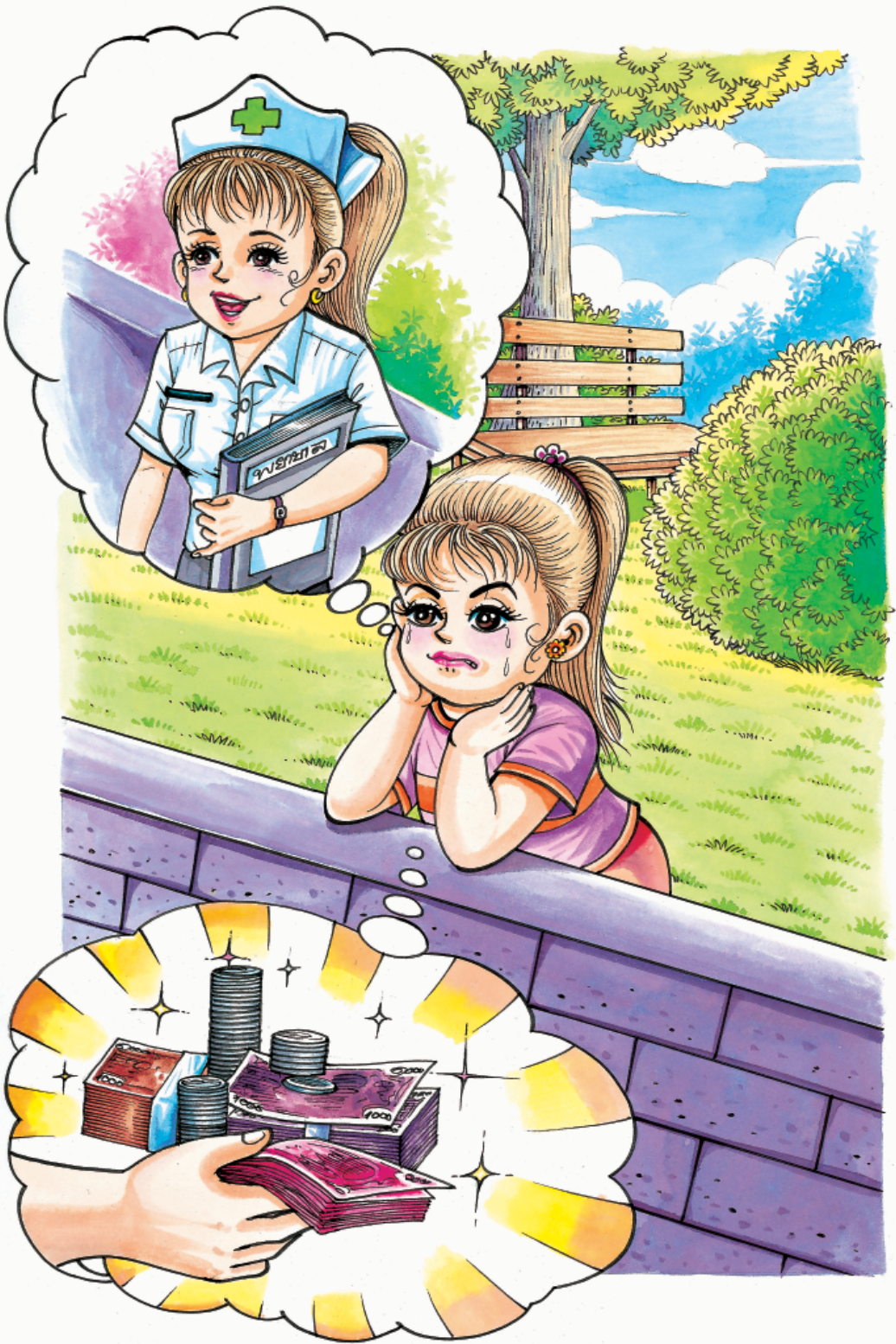
กสม. เห็นว่า เป็นปัญหาเร่งด่วน ต้องการให้สังคมและ ผู้เกี่ยวข้องอกรทุกฝ่ายได้เห็นปัญหาที่กฎหมายไม่สามารถมีผลบังคับใช้ได้ จึงจัดสัมมนาเชิญ ส.ส. ส.ว. นโยบิ นักวิชาการ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็ก ผู้หญิง บรรณาน องค์กรพัฒนาเอกชน

และสื่อมวลชนมาหารือ เพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน



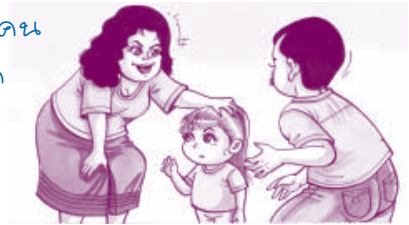
ทุกคนเห็นว่า เป็นการตีความกฎหมายที่ไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่ผู้คุ้มครองคนทำอกร เนื่องจากหากไม่จัดเงินปิดกิจการทั้งหมด จะมีการผลิตตลอด ก็ต้องการเลือกปลดบรรณานส่วนอื่นมิเช่นนั้น จะเปิดช่องทางให้นายจ้างเลิกจ้างคนทำอกรได้เสมอ เพราะนายจ้างจำนวนไม่น้อยไม่ยอมกรับภาระการดูแลคนทำอกร และ การใช้สิทธิการศาลเป็นเรื่อที่เย็ดเยื่อหลายปี และมีความให้จ่ายสูง เป็นภาระต่อบรรณาน





“ฝากฝากข้างไว้กับแม่” เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐโอนเงินเด็กกำพร้า

เลี้ยงเป็นเด็กกำพร้าที่ทุกคน
 ๒ส่นจะพยายาม รอที่พ่อแม่จะมาเกิด
 อุบัติเหตุถูกลีบล้อชนทำร้ายเสียชีวิต
 โชคดีลูกกับย่ามาเลี้ยงเป็น
 ลูกบุญธรรม ลูกเป็นสมาชิกสหภาพ
 ๒รรรานรัฐวิสาหกิจ พ่อรู้กฎหมายจ้าง
 จ้างมาเช่าอสังหาริมทรัพย์
 จ่ายเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าเช่า



กฎหมายคุ้มครองดูแลเงินของกำพร้า ด้วยการทำลาย
 สหกรณ์ที่แม่และยาย เป็นผู้เปิดบัญชีเงินฝากไปดูแลไว้ให้
 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบมาขอเบิกจ่าย และเมื่อแม่ป่วย
 นอนรักษาในโรงพยาบาล ลูกกับย่าไปให้แม่ใช้เงินเดือนละ
 ๓,๕๐๐ บาท โดยช่วยแบ่งสามารถเบิกเงินก่อนพอเป็นค่าใช้จ่ายในการ
 ทำศพพ่อแม่ได้





เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

พอเงินที่เหลืออยู่ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าบาท เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เบิกเงินที่เหลือไปจนหมด และยื่นร้องการไว้

แต่ทำไมไม่มีใครรับผิดชอบชดใช้เงินในเถ้าก้าพร้า แม้ต่อมา เปลี่ยนแปลงเป็นกรมฉันทคุ้มครองต่อและเยาวชน ทุกคนทุกคนช่วย บอกให้เถ้าก้าพร้าไปฟ้องศาลขอ ลุงที่ขวยไปเที่ยวมาติดต้ามผล จากการรื้อรทุกขณหลายน่วยวานก็ไม่เป็นผล ความยากลำบากเรื้อร ค่าใช้จ่ายในการเรื้อรจนพอเจียบกันหนักขึ้นทุกวัน เจียบเป็นเถ้าก้าและ อยันเรื้อร ลุงกับป้าและเจียบก็ช่วยกันประะยัดแต่มาที่ ผ่านไป ๕ ปี จนเถ้าก้าล้งเรื้อรจนพยายาลปริณญา ซึ่งม่ขัญนาด่าใช้จ่ายสูงมาก ลุงกับป้าตำออกไปกู้หนี้ยืมสินมาเป็นค่าเทอมให้

ลุดทำยลุดจึรไปปรึกษาเพื่อนที่สุมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค ปทุมธานี จึรได้จนมาร้องเรื้อรที่ กรม.

ชัดเจนม่มีการละเมิดสิทธิเถ้า และการทำงานน่วยวานม่รับผิดชอบ ทัวที่เป้นความบกพร่องขอเจ้าหน้าที่และน่วยวานขอ จึรยี้ร เป้นการกระทำที่ม่เป้นธรรมต่อเถ้า ถ้าม่มีลุงกับป้าดอยดูละเช่นนี้ เจียบดจึม่มีโอกาสได้เรื้อรจนจึรขัจจุขัน



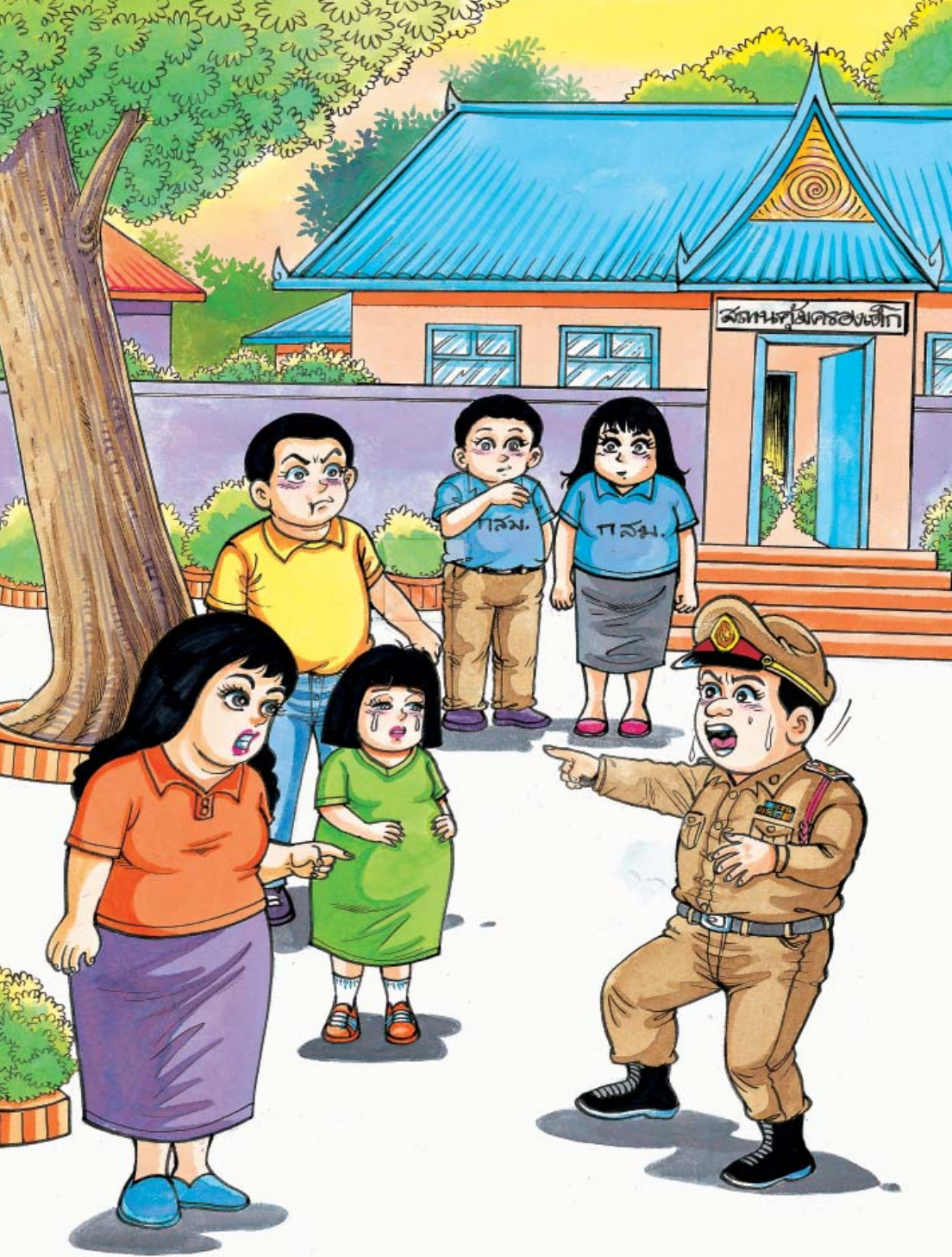


กมล. เจริญหน่วยงานมานานหรือ พอไหนหน่วยงานอัครวิดิชอบ
ในฐานะที่เป็นความบกพร่องหรือเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานรัฐ
ไม่ใช่ผลลัการะไหนแต่ก็ซึ้งกำลังลำบากมากไปก็อรตลอร ท้าที่
รู้ถือว่าเจ้าหน้าที่คนนั้นนนี้ราชการและนี่คือไปอีกนลายคดี อ้าบม
จับตัวมาได้ ก็ไม่ใช่ว่าเอ้กจะไ้ไ้เงิน และไม้ควรจะเป็นเช่นนั้น เพราะ
ไม่ใช่ความผิดเฉพาะตัวหรือเจ้าหน้าที่คนเดียวย แต่เป็นปัญหา
ข้อบกพร่องและผละผลวมในการปฏิวัติธรรมะเป็ยบพรหน่วยงาน

เมื่อพยายามหรือกับหน่วยงานไม่เป็ยผล ในที่สุด กมล. ก็
ทำารายงานการตวรจลอบว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยหน่วยงาน
หรือรัฐ และมีการแถลงข่าว เมื่อเรื่อราวที่เกิฉันเป็ยที่สนใจหรือ
สาธารณะ รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมจึงสั่งจ่ายเงินไ้ไ้ยกกันที่พร้อม
ออกเป็ย ๗.๕%

เจ็ยไ้ไ้เงินไปกันจ่ายค่าเทอมที่ก้าลเ็ยอรร้องอย่ารมากัน
เวลาพอไ้





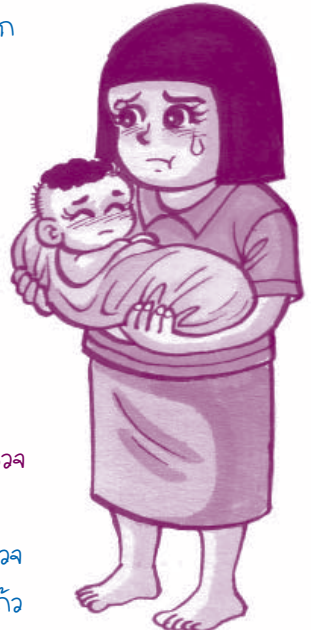
เมื่อเด็กอายุ ๑๓ มีลูก พ่อเลี้ยงที่มักมุดูกรรมจนท้อ

แก้วถูกแม่ยกให้เป็นลูกบุญธรรมของครอบครัวอีก
กันตัวเธอเธอเป็นทารก ซึ่งพ่อบุญธรรมรัก
และเลี้ยงดูเธอด้วยดี เธอพ่อบุญธรรมตาย
แม่บุญธรรมจึงแต่งงานใหม่ตัวเธอแก้วย้ายที่

พ่อแก้วอายุ ๑๒ ปี เธอหนีไปนาลูก
ตำรวจที่เธอรู้จักมาตัวเธอเล็ก ๆ ซึ่งย้ายไปอยู่
คนละจังหวัด ซึ่งลูกตำรวจพาแก้วไปแจ้งความ
ที่สถานีตำรวจว่าพ่อเลี้ยงร่วมขี้نها เธอจึงถูกพา
ไปอยู่สถานคุ้มครองเด็กในจังหวัด

ไม่กี่วัน พ่อเลี้ยงแจ้งความกลับว่า ลูกตำรวจ
เป็นคนลักพาตัวแก้วและเป็นผู้ร่วมขี้نها

วันที่สถานคุ้มครองเด็กพาแก้วไปสถานีตำรวจ
แก้วหายไป ลูกตำรวจถูกถ้าเห็นคนดีซื่อหน้าร่วมขี้نها





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทย์ฮาย





สถานคุ้มครองเด็กรับการพยาบาลบอกว่าแก่วิทยาลัยอยู่กับพ่อแม่แล้ว จึงไม่มีการขานนา และไม่ได้ตั้งใจสืบค้นหาข้อมูลอย่างจริงจัง ทั้งที่มีการกล่าวหากันทั้งสองฝ่ายว่าเป็นผู้ร่วมฉ้อ ทักใหม่ไม่รู้ว่าทั้ง ๒ คน ไม่ใช่พ่อแม่ของแก้ว และตามกฎหมายมาใช้แม่บุญธรรม แก้วจึงแล้วพ่อแม่เลี้ยงแม่เลี้ยง ไม่มีอำนาจเป็นผู้ปกครองแก้ว ตำรวจให้สถานคุ้มครองเด็กยื่นเรื่องขอเป็นผู้ปกครอง เพราะเชอตุกละเมิดอาหารเพศ ตำรวจการดูแลทั้งกายและใจอย่างอบอุ่นและปลอดภัย

ระว่าเวลานั้น ดดีไปอยู่ทำการน้อร์ลู่อำรวคนเลี้ยง

พ่อแม่เลี้ยงมาร้องเรียน กรม. ให้ช่วยดำเนินคดีกับลู่อำรวจเมื่อ กรม. รับรู้ว่าแก้วอยู่กับสถานคุ้มครองเด็กแล้วและคดีดำเนินไปเนทกาล จึงไม่ไ่อัรวจลอบต่อ

๑ ปีผ่านไปเมื่อ กรม. ไปอิตตามผลอื่กดรั้ว พบว่าเด็กไม่ไ่อ้อยู่ในสถานคุ้มครองเด็ก และสถานคุ้มครองเด็กแก้วว่าไม่พบเด็กอื่กเลยนลัรจากไปอยู่กับพ่อแม่ กรม. จึงร้องใจและแก้วให้สถานคุ้มครองเด็กการบว่า ไม่ใช่พ่อแม่ที่แท้จรีจของแก้ว กรม. ร่วมมือกับสถานคุ้มครองเด็กเพื่อขานนาแก้ว พบว่าแก้วท้อและดรั้วนี้ซ้ลเจนว่า พ่อเลี้ยงเป็นพ่อแม่ในท้อจของแก้ว โดยมีการตรวจดีเอนเอด้วย เพื่อเป็นนลักรฐานในการดำเนินคดีกับพ่อแม่

แม่เลี้ยงไปแก้วความ พ่อเลี้ยงนนี้ไป ต่อมารุกจับตัวมาดำเนินคดี

กฎหมายคุ้มครองเด็ก กำหนดให้ม่มีการดูแลเด็กอย่างจริงจัง สถานคุ้มครองเด็กพยายามชักชวนให้แก้วมาอยู่ด้วย แต่แก้วไม่เคยม่ใครเลยในชั่วจของเชอ นอกจากแม่เลี้ยง จึงขออยู่กับแม่เลี้ยงต่อไป





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิณชนตัวตาย





เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเด็กจนตัวหาย

กลุ่มหญิงชนน่วยานที่เกี่ยวข้อการรับจัรณวอและการารวรวมาทืออ
เพื่ออณาแผนวการปฎิบัติที่มิประสิททธิธากนแฉฉิมฉั้น เช่น การอธิตาวม
อำเนนดอ้อพ้อเล็ยร โน้สธานดุ่มครอรอ์กยี่นพอเป้นผู้ปกครอรอ์ก
แล่กำณนอวมาธการอูแลลท้วทักำลัจจะคลอลอูก

อืออรพอรท้วเป้นโศกนาฎการรพอรอ์กคณนนี้ ซึ่เป้นบพ
เรียนโน้ททุกนน่วยานที่เกี่ยวข้อว่าการทำารนจะอ้ออรธรวลลอป้ออุมล
ออยารแจมรวล ในกรณนี้อ์กถูกล่อวละเมิดการเพศ

ถ้ามิได้กลับปออยู่ท้วพ้อเล็ยรอ์ก บารที้... ท้วครมิอ้อท้อ
อ้อท้อออายุ ๑๓ เช่นนี้

อนาดศพอรท้ว แล่ลูกพอรท้ว ยัรมิรู้วจะละเชษฐกับออะไรที้
แลวรัยกว่าน้อกนรีอไม่ ...



(ได้ก้อครจการรายานผลการธรวลลอปการละเมิดสิทธิมนุชชนที้ ๑๕๒/๒๕๕๐)





จับพี่ชาย
มาได้ครับ!

นักศึกษาคณะพยาบาล พักการจากลูกกลงที่งนรทมล

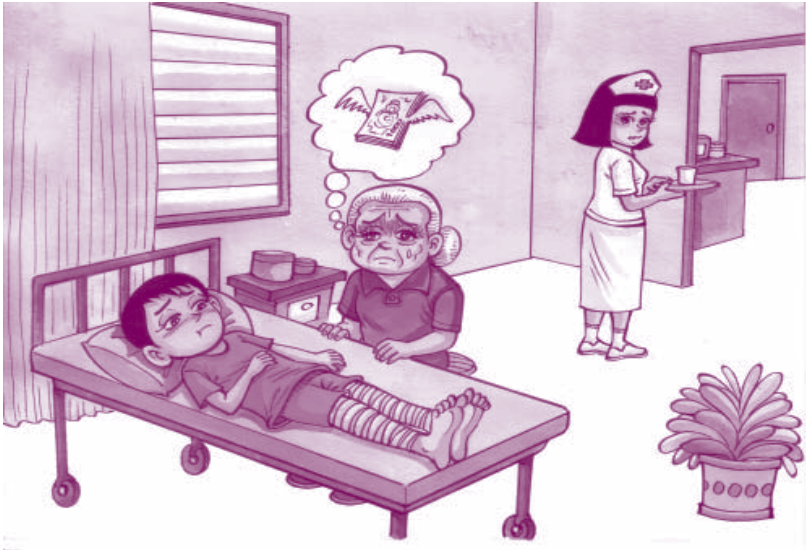
เด็กหนุ่มวัยเพียง
๒๐ ปี อวตาสลัส ยิ้มแย้ม
นอนอยู่บนเตียง

ทั้งที่ก่อนล้งการลล
บารล้งนเป้นผลเรีอรัจการ
ต้อรนอนนลานหลายเอ็อน

ก้านเป้นเด็กขยัน
เรียนอชวตักขลลไปทำงาน
ตอนด้า เพราะมีแม่คนเอ็ย
ลลรายไถ่ไม่พอล้งเรียน



ใครจะคิดว่า กระสุนเพียงนัดเดียวที่มีเขาวชนบารกลุ่ม
ยกพวกตีกัน ลลลยรเข้าไปในรถเมลลถูกเด็กหนุ่มที่ไมรู้เรีอราวด้วย
ลลยคนน้จนการลลลลลลลลลล



มีคนที่แนะนำให้มารื้อรอก กลม. แม่ กลม. ไม่อยากช่วยรื้อรอกไป
ศาลได้เพราะคดีหมอลายความ แต่เธอก็เห็นว่าระเบียบกองทุนประกัน
สังคมมีปัญหาและไม่ใช่เงินธรรมที่ไมยอมจ่ายเรินในได้รู้แต่ยอตามไป
แล้วรับเริน จีรเชิญมากรื้อรอกในประกันสังคมช่วยเหลือเด็กมเติม
และแก้ปัญหาระเบียบต่างๆ ที่ไม่ใช่เงินธรรมต่อผู้ประกันตน

ประกันสังคมแก้ระเบียบไม่ได้ แต่ก็เห็นใจไปหาเรินจาก
มูลนิธิมาเงินจนครบตามระเบียบแล้ว และรับปากว่าถ้ากำหนดช่วยตัวเองได้
จะหาไปจากที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ซึ้งยังไม่รู้เมื่อใดจะ
พอช่วยตัวเองได้ เพราะตัวอามีกายภาพบ้ำบและตัวอามีคนดูแลใน
ชั่วครู่

ไม่นานก็เจอปัญหาใหญ่กว่านั้น คืออามีรักขาขาอามีประกัน
สังคมหมด นอกโรงพยาบาลอามีก็ไม่มีอะไร และคนแนะนำมาก
ก็มาช่วยตัวเองไม่ได้ แต่หาไปโรงพยาบาลเอกชนใกล้บ้าน ซึ้งก็มี

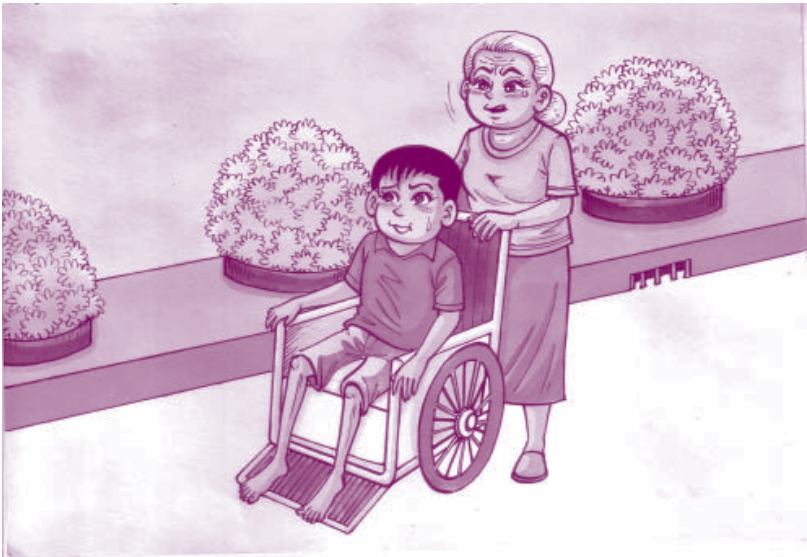




เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทอาาย

น้ำใจช่วยเหลือ ๒๒๑ คนจนกิจการตำอริใช้เวลานาน โรงพยาบาลจักรวอนให้
แม่พาไปพักที่บ้าน ๒๒๑ คนน้ำใจสอนก้านดูแลคนเอนเออร์เบื้องต้น
ขณะที่แม่ตำอริออกไปทำงานเช้า

๒๒๑ แม่ก็ตำอริก้านกลับไปโรงพยาบาลเอกชนแห่งนั้นอีก
หลายรอบ เพราะก้านมีอาการหนักที่จำเป็นตำอริพบหมออีก สู้ร่างกาย
โรงพยาบาลเอกชนก็บอกตรวจว่าร้ายแรงไม่ไหว แม่มาปรึกษา กสม.
๒๒๑ กสม. ได้ประสานงานกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
(สปสช.) น่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชนไปเยี่ยมก้าน เพื่อ
ช่วยกันเนหาการแก้ไขปัญา เพราะเวลาคนทำงานมีบัตรประกันสังคม
จะไม่มียัตรากอ ๓๐ บาท สปสช. จักรวอนจัดทำบัตรกอ ๓๐ บาทให้



สิ่งที่ กสม. ทำต่อมาคือเชิญกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ภาครอ
ยุติธรรมและเจ้าหน้าที่อรวจที่รับผิดชอบอดัดมาน้ำใจ พบว่าทำกา
จะจับใครไม่ไ่อ่ายๆ จักรวอนักออทุกนชดเชยผู้เสียหายในคดีอาญา





นักศึกษานิ่งถูกกว่า เม้นแม่ใจกัม การต่อสู้เพื่อเกียรติยศชื่อเสียง



เธอก้าวคนหนึ่งมาตลอดลูกที่โรงพยาบาล
ประจำจังหวัดการขาดอีสาน นอกหมอน้ำออกจาก
โรงพยาบาล ก็มีคนพบว่าเธอเธอกำลังจะก้าวไว้
หน้าโรงพยาบาลแต่ละมีจดหมายฝากขอให้นม
ช่วยเธอกด้วย

นมแต่ละพยาบาลก็มีน้ำใจช่วยอยู่แต่ละแล้ว
แต่โดยกฎหมายก็อันตรายมาแม่เธอก เพราะ
มีกฎหมาย แต่ละก็เลยกล่อมให้รับลูกกลับไป
ปรากฏว่าตอนมาตลอดโรงพยาบาลไม่ได้
จดบัตรประชาชนไว้ มีแต่ชื่อนามสกุล ว่านั้ฉ้า ลักณา





เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ผลอยู่ท่ามกลาง เมื่อสารวจสืบในทะเลเบียนราษฎร์ พบมีชื่อสะกด
ใกล้เคียงที่สุดอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ ในอำเภอเดียวกันกับที่แจ้งไว้
ที่โรงพยาบาล ชื่อ **ฉันท** **สุกาน** จึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่สถานี
อนามัยใกล้ที่สุดไปพบครอบครัวฉันท

ฉันท **สุกาน** เป็นนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีชื่อคล้าย
อยู่ในกรุงเทพฯ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยไปที่บ้านฉันทในอำเภอนั้น
ผล: แจ้งให้ฉันทไปพบที่โรงพยาบาล หมู่บ้านเล็กๆ จึงรู้กันไปทั่ว

พร้อมกับคำอธิบายนั้นจากว่า
ฉันท นักศึกษามิตรคนนั้น
เป็นเด็กใจแตก เป็นแม่
ใจยักษ์ ทำลูกได้ลวด

ครอบครัวตกใจมาก
รับทราบฉันทมาจากกรุงเทพฯ
ฉันทยืนยันว่า ไม่ใช่คนที่
คลอลูก พร้อมกับยืนยันว่า
ว่าเธอสอบอยู่ที่กรุงเทพฯ
ในวันรุ่งขึ้นหลังจากที่
โรงพยาบาลแจ้งว่าพบเด็ก
ฉันทขอใบสารวจคือ ๖๐
เช่นหมอผลพยาบาลยืนยันว่า
จำได้แน่นอนว่าเป็นเธอที่มา
คลอลูก ผล: เชื่อว่าเดินทาง
เข้ากรุงเทพฯ ไม่กี่ชั่วโมงก็ค้น
จึงไม่ยอมที่จะใช้วิธีการสารวจ
สอบข้อเท็จจริงด้วยการสารวจ





ดีเอ็นเอ แต่ขอตรวจภายในฉันทน์แทน เพราะเขี้ยวผ่านมาไม่กี่วัน
เชื่อว่าตำราวิธีตรวจการคลอดลูก

ฉันทน์ไม่ยอม และกลับไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โรงพยาบาล
จึงแจ้งความและยื่นคำร้องออกหมายเรียก ขณะที่เธอกำลังรูนุ่บวช
กับการใกล้สอบ อาจารย์จัดทัศนศึกษามาร่วมเรียนที่ กทม.

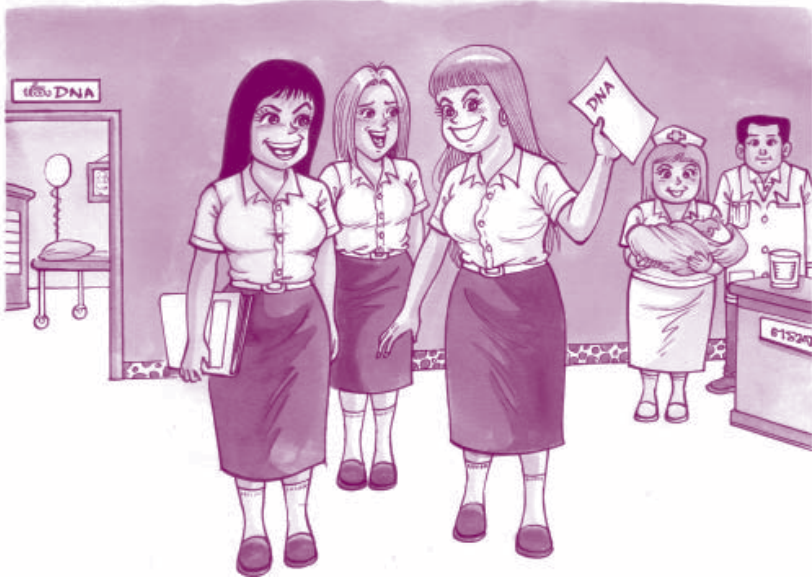
กทม. รับพิจารณาจารย์ที่ใกล้คลอดหลายคน เช่นนุ่ นักศึกษา
และแม่ หลังจึงประสานกับสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ขอให้ช่วย
การตรวจดีเอ็นเอ โดยให้โรงพยาบาลนำเด็กมาเอง ส่วนทาง กทม.





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

จนฉันลืมนไป เพื่อให้การตรวจดีเอ็นเอโปร่งใส และไม่มีปัญหาโต้แย้ง
ต่อไปอีก



ผลการตรวจดีเอ็นเอปรากฏว่า ไม่ใช่ลูกของธัญญา กระบวนการ
ตามมาและแจ้งความขอตรวจพยานบาลจ้ละเมิดต่อเกียรติยศ
ชื่อเสียงขอเธออย่างร้ายแรง และก่อความยุ่งยากไม่เป็นธรรม
กับเธอเป็นเวลาหลายเดือน จนกระทั่งกฎหมายในตามมาแม่ที่ทิ้งเด็ก
ก็สมควรแก่การปรับปฐุรแก้ไข กทม. จึงทำรายงานการละเมิด
สิทธิมนุษยชน และแจ้งโรงพยาบาล และนักศึกษาร่วมครอบครัว
มาร่วมต่อสู้ร่วมกัน

ผู้อำนวยการและพยาบาลขอโรงพยาบาลย้งด้านว่า การตรวจ
ดีเอ็นเอเชื่อไม่ได้ และยืนยันว่าจำฉันลืมนนี้ได้แน่นอนน ว่าเป็
คนที่มาคลอดลูกจ้จริง เมื่อ กทม. อธิบายทั้งหมดเพื่อให้เข้าใจ





สิทธิมนุษยชน โดยชี้แจงว่าฉันยังสามารถใช้สิทธิการศาลได้อีก
เรียด่าเสียขายต่อไปได้

ฉันสู้รอวันนี้ บอกว่าไม่ยอมยกฟ้องศาล เพราะเสียใจมากพอแล้ว
อยากยุติเรื่องทั้งหมดโดยเร็วเพื่อตัดใจสงบให้ได้

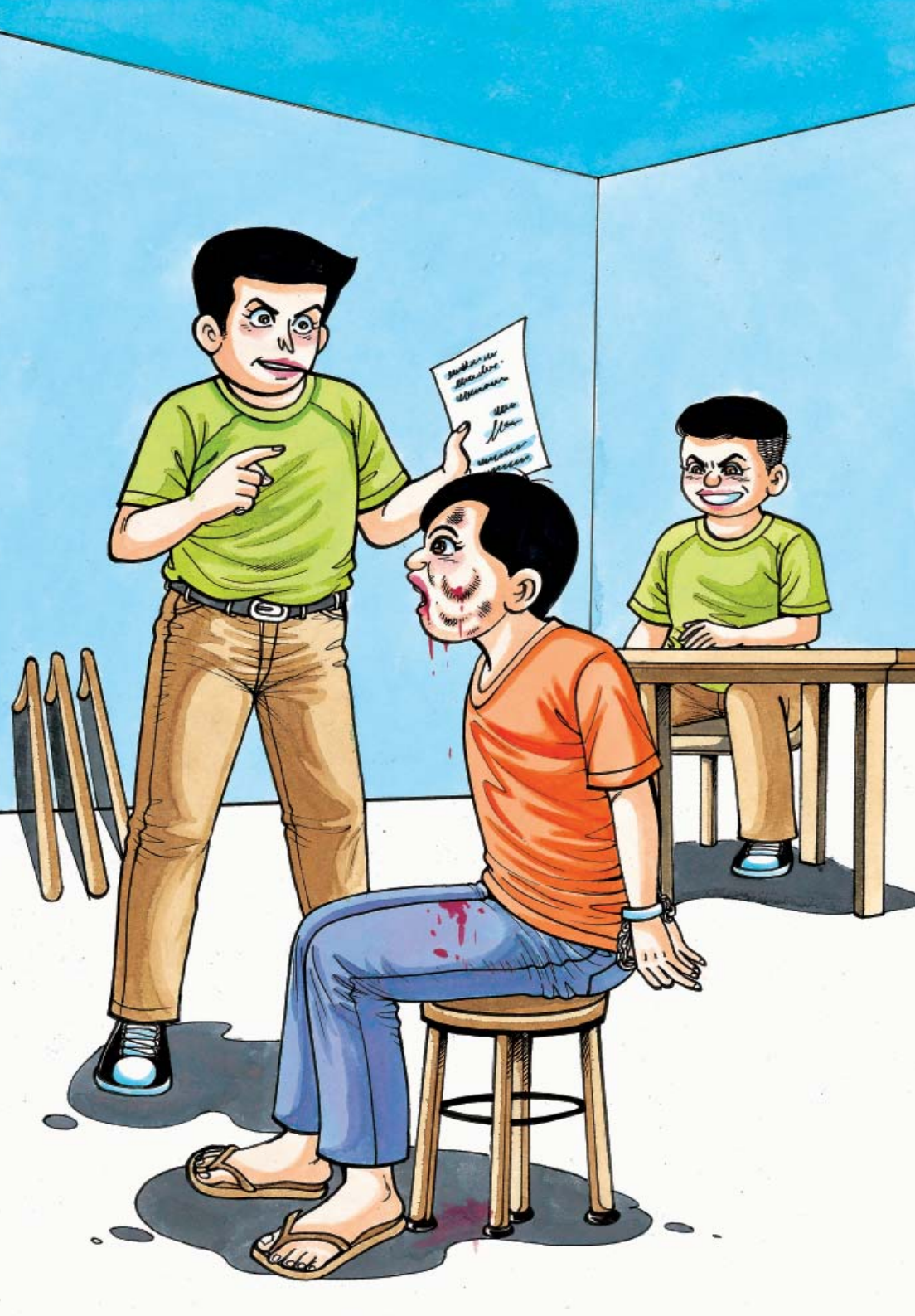
ในที่สุดผู้อำนวยการโรงพยาบาลจรัลธดลินใจขอเยี่ยวยา
ความรู้สึกขอชดด้วยการทำงานที่กักขังศาลที่ กทม. โดยขอจ่ายเงิน
ทำขวัญ ๑ แสนบาท และทำสามมาตการที่ กทม. กำหนด คือ
มีประกาศขออภัยต่อฉันในเรื่องที่เกิดขึ้น โดยให้ตีลประกาศ
ที่สถานีอนามัยใกล้บ้านฉัน และทำโรงพยาบาลประจำจังหวัด
เป็นเวลา ๓๐ วัน ซึ่งทำจริงแล้วถือว่าเป็นมาตการที่เบาบาง

กรณีนี้เป็นตัวอย่างที่สะท้อนความเจ็บปวดของผู้นิติ

ในอนาคตจะอย่างไรในสังคมไทยคงใจว่า ควรจะมีมาตการ
ดูแลเด็กและผู้เยาว์ที่ก่อเหตุเมื่อไม่พร้อมอย่างเปิดเผยและมีจารออก
ดีกว่ากลัดดันให้เข่ออชดออกไปตลอด และบักเล็ก นรีอกระทำ
ทำร้ายเด็กที่ปรากฏเป็นข่าว และกฎหมายก็ไปตามจับผู้นิติ
ที่ไม่จารออกเหล่านี้ ซึ่งน่าจะไม่ใช่การคลี่คลายปัญหาอย่างแท้จริง

ในบ้านพักฉันมีคนหลายคนที่ช่วยเหลือเป็นจารออกให้เขาจน
นิติหรือผู้นิติที่ก่อเหตุเมื่อไม่พร้อม จบว่า เมื่อมีเด็กแนะนำที่ดี
มีที่ฉันได้ตัดใจจากทวน และมีการเลือกระหว่างฝากลูกไว้ก่อน
เมื่อตลอดแล้ว มีหลายรายมารับลูกกลับเมื่อเขาจารออกให้ชีวิตได้
หรือบารายจำเงินก็ยกเด็กให้ช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ธรรมช่อไป





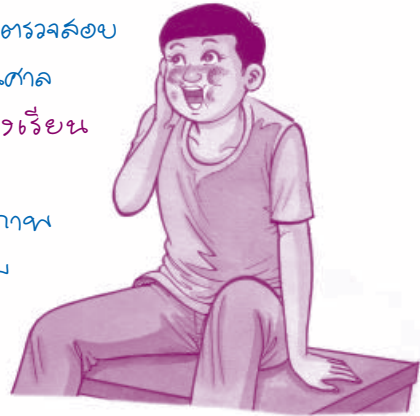
อาชีพช่าง ช่างโน๊ตที่ตำรวจซ่อม

มีเครื่องราวจำนวนไม่น้อยที่ กลม. รับตำรวจซ่อม
แต่จะเป็นเครื่องที่มีการจับกุมหรือไฟอรั้ออยู่ในศาล

เหตุผลสำคัญที่สุดคือเป็นการรื้อรื้อเรียน
คนละประเด็นกับการพิจารณาตัดสินศาล

เช่น ตำรวจซ่อมผู้ต้องหาให้รับสารภาพ
การไม่มีหมายจับหมายค้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย ฯลฯ

ตัวอย่างรายนี้ ชัดเจนว่า มีการซ่อม
ให้รับสารภาพ



เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมโดยอ้างการล่อซื้อยาบ้า ไม่ได้เข้าไป
ที่สถานีตำรวจใกล้ที่สุดตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ในการลอบสวน
ก็ไม่ให้หมายจับหรือหมายค้น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการลอบสวน

แต่กลับยอมไปเซฟเฮ้าส์ เพื่อสืบสวนลอบสวนขยายผลว่า
มีใครเกี่ยวข้อง หรือให้เข้าไปค้นหายาเสพติดเพิ่มเติม และ
มีการทำร้ายร่างกาย มีบันทึกจากเพื่อนจำเป็นหลักฐานว่ามีการทำร้ายร่างกาย



เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

มีนหลายแห่งเป็นธุรกิจที่เร็วใน กทม. ทราบ เพราะว่า ผู้ตำรวจไม่ได้
รู้หรือเรียนเอา กทม.

เรื่องนี้เป็นตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดีมาก และเป็น
การคุ้มครองแนวทางการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่เป็นรูปธรรม เป็นวิธี
การคุ้มครองเจ้าหน้าที่เรือนจำด้วย มิเช่นนั้นอาจมีการโต้แย้งได้ว่า
เจ้าหน้าที่เรือนจำซ้อมเอา

กทม. เช่นนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในมีแนวทางการปฏิบัติ
ที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และปกป้อง
ตำรวจดีๆ ไม่ให้มีวามอด้วย



เช่น ไม้ให้มีเซฟตี้ฮาล์
ภายนอกสถานที่ตำรวจ ปฏิบัติ
ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย
อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะ
ขั้นตอนการสอบสวนที่ต่อ
ให้มีญาติหรือผู้ที่อยู่ต่อหน้า
ไว้ใจร่วมพิจารณา เพื่อความ
โปร่งใส และป้องกันการที่
เจ้าหน้าที่ตำรวจรู้หรือเรียน

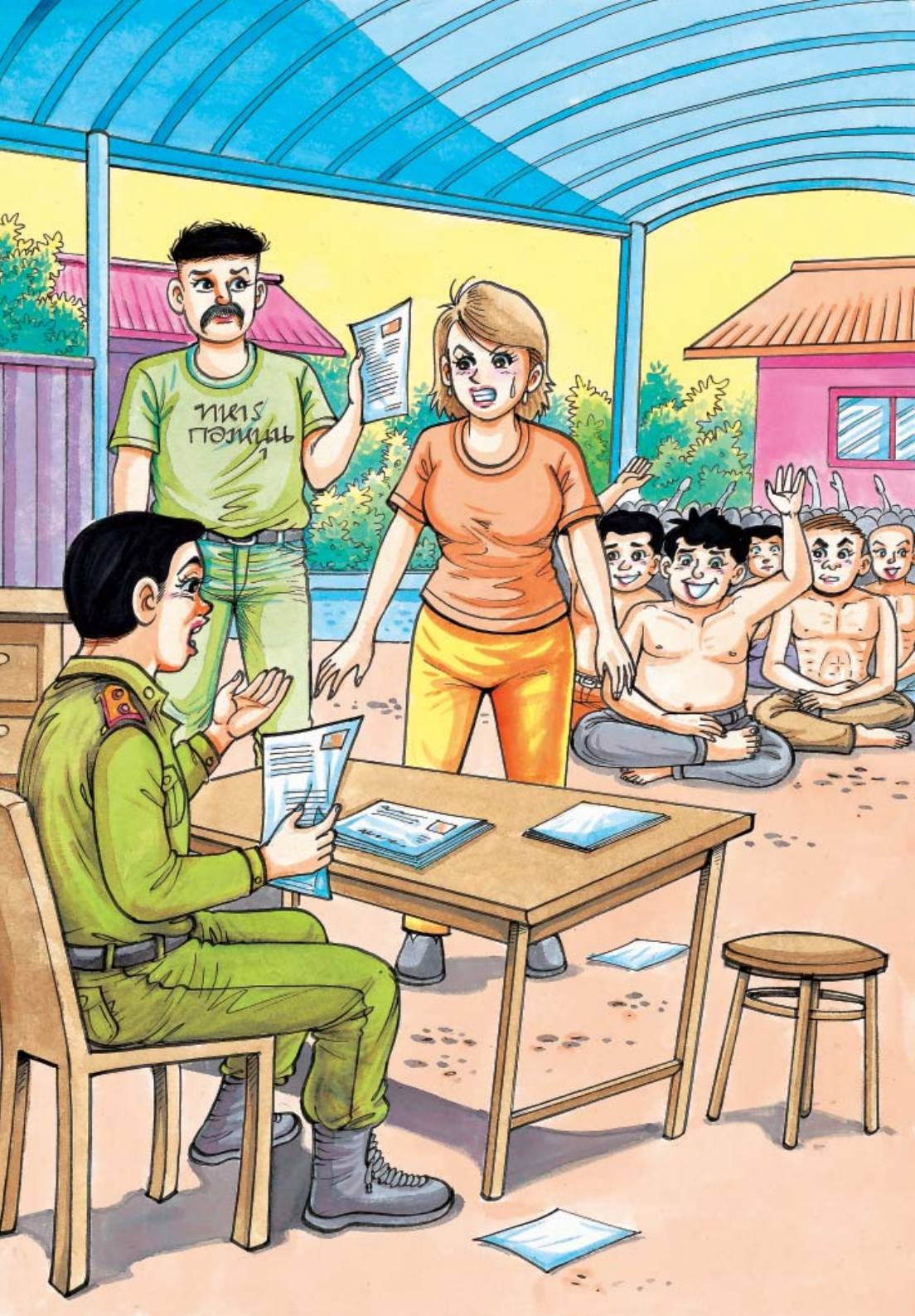
และบันทึกการสอบสวนและ ถ้ามี ในการรับตัวแต่ละขั้นตอน

สิทธิหรือเรียนเรื่องตำรวจที่ กทม. ยุ่งยุ่งเป็นอันดับประกายทุกปี



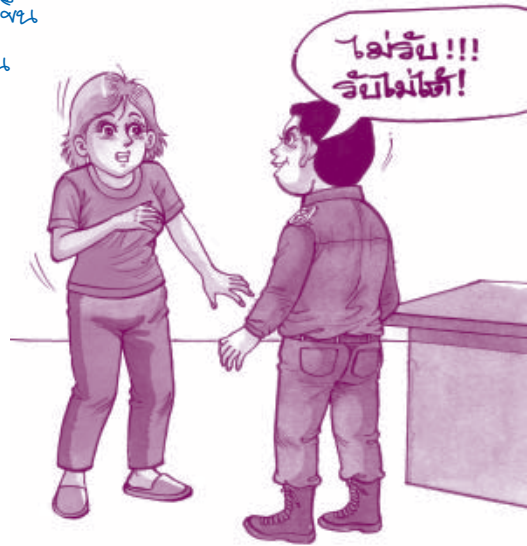
(ได้โคจรจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๑๘/๒๕๕๖,
๓๕/๒๕๕๖, ๒๔/๒๕๕๗, ๖/๒๕๕๘,๒๔/๒๕๕๙ ฯลฯ)





สาวประเภทสองถูกเกณฑ์ทหาร ไม่รับ แต่ระบุว่า मैंโรดจิต

เดี๋ยวนี มีการแปลเพศเป็นสาว
 ประเภทสองมากขึ้น กล้าแสดงตัวมากขึ้น
 ลัทธิคอมมิวนิสต์ก็ยอมรับมากขึ้นเช่นกัน
 รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ อนุญาต
 ไว้ชัดเจนเรื่องการตัดรอนเพศที่กล้าต่อสู้
 เพื่อความเป็นมนุษย์ ตัวอวัยวะเพศ
 เปลี่ยนไปอย่างไรไม่เป็นกรรม เพราะเหตุ
 เพื่อความแตกต่างต่างๆ จากอื่น
 ก็นั่นแหละ ชี้อาศัย ภาษา เพศ อายุ
 ลักษณะการกาย ลักษณะอาการบุคคล
 ลักษณะการเคลื่อนไหวก็ฉันนี้อาจมีความ
 ความเชื่อการศาสนา การศึกษาอบรม
 หรือความคิดเห็นการการเมือง...





เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ปัญหาคือออกกฎหมายยังไม่รับรองสิทธิของรากลุ่มคนเหล่านี้ชัดเจน โดยเฉพะ:อย่างอื่นไม่แน่ใจเท่าใดนักนำหน้าผล:การเปลี่ยนแปลงเพศ
แต่ที่หนักกว่านั้นคือการถูกรังแกจากเจ้าหน้าที่ทหาร มีข่าวทำนอง
เอาทักท้วงทุกปีเรื่องการตรวจร่างกายสาวประเภทสอง เป็นที่สังกษานาน

สำหรับกองทหารผล: ลือมวลงชนในบางดั่งไร แต่ กลับเป็นความเจ็บปวด สำหรับเธอเหล่านั้น ความเจ็บปวดในความรู้สึกที่เธอ เป็น “ผู้หญิง” ที่ถูกรังแก ตรวจร่างกาย ซึ่งในระยะ: ปัจจุบันที่มีการรณรงค์ ร่วมกันหลายฝ่าย ทำให้มี การตรวจร่างกายในที่มิดชิด มากขึ้น



แม้จะไม่รับเป็นทหารก็จริง แต่จะถูกรังแกในใบทหารกองเกินว่า ที่ไม่รับเป็นทหารเพราะว่า “เป็นโรควิดีต”

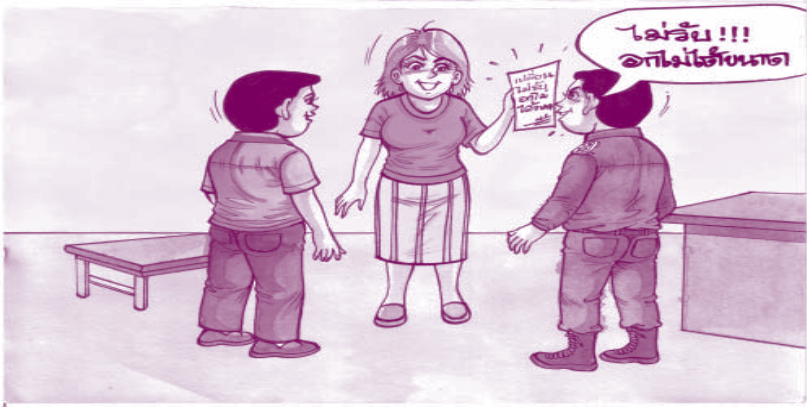
สำคัญที่สุดคือใบที่ระบุว่าเป็นโรควิดีตหรือบางแห่งก็ระบุอายุเด็ก ที่แปลออกไปบ้าง แต่สิ่งผลกระทบอย่างอื่นที่ร้ายแรงที่สุด หารายได้ ที่กฎหมายไม่ยอมให้เธอเปลี่ยนแปลงผล:เดิกันนำหน้า เมื่อยังเป็นคนเพศชายสามารถกฎหมาย เวลาไปสมัครงานต้องมิใช่ผ่านการเกณฑ์ทหาร แล้วใครกล้าจะอยากรับคนเป็นโรควิดีตทำงาน?

กล่ม. เองก็ร่วมผลักดันโดยจัดการสัมมนาผล:การเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็นต่อสาธารณะหลายดั่งไร รวมทั้งเสนอแนะ:ข้อเสนอแนะ:งาน ที่เกี่ยวข้องแต่ไม่มีอำนาจสั่งการฯขณะนี้ขอเสนอคนกำลังไฟอวดลปกดรอ





เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ



ตอนนี้เริ่มมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำเป็น “ไม่รับเพราะอก
ไม่ไหวขนาด” !

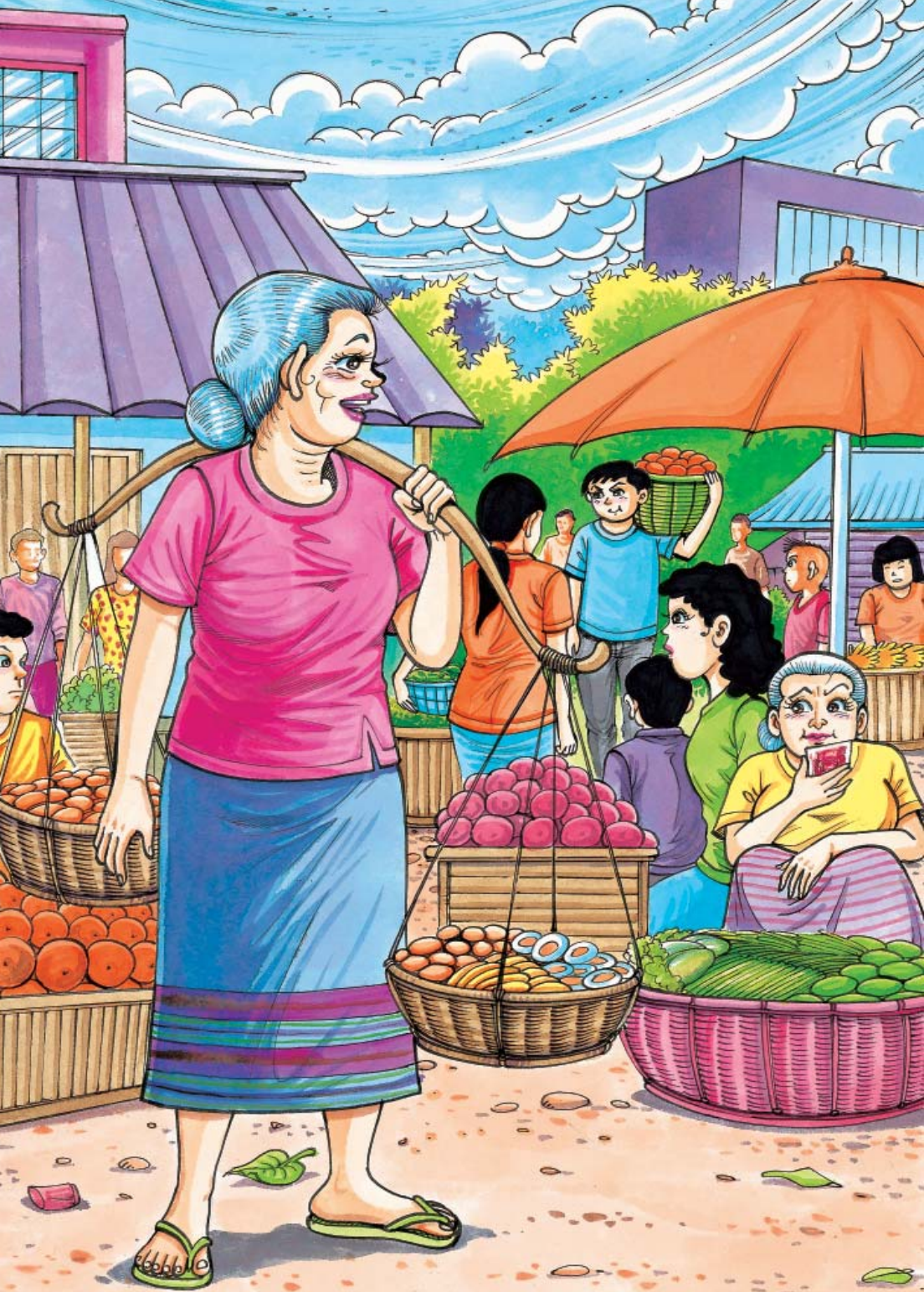
ในการรณรงค์สิทธิเสรีภาพในรัฐธรรมนุญอันเป็นกฎหมายสูงสุด
ฉบับร่าง ๒๕๕๐ กลม. ก็เสนอให้บรรจุกฎการรับรองสิทธิเท่าเทียมกัน
ฯลฯ ผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ไว้ในร่างรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ ด้วย
แม้จะมีการแสดงความสนใจอย่างล้นหลาม แต่ก็ยังมิผ่านการรับรอง
ฯลฯ คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ และสภาการรัฐธรรมนูญ

นี่คือความเป็นจริงของสิทธิมนุษยชน ที่มีลักษณะพลวัต
และต้องเกิดความตระหนักของสังคมร่วมกันไปด้วย จีระบรรลุผลใน
แต่ละประเด็น แต่สุดท้ายถือว่า วันนี้ สังคมไทยเริ่มตระหนักถึงความ
เจ็บปวดต่อการถูกละเมิดสิทธิของพวกเรา และยอมรับในความ
สามารถของพวกเราเหล่านั้นมากจึ้น



(ตัดต่อจากคำร้องที่ ๖๒๘/๒๕๕๘)





ถูกนลอกเอาที่ดินไม่จํานองเงินกู้

กรณีนี้เริ่มจากผู้รักรายหนึ่ง ไปนลรซื้อและเน้นใจดรูบารคน ที่มกกับพนักกรารณาดาร ๖๐ยืมที่ดิินไปจํานองกู้เงินจากนายทุน เงินกู้นอกร:บย แบบ๖๐ดวามเน้นใจและมีค่าตอยแทนใจนี้ดนน่อย





เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ผ่านไปหลายปี มีกระบวนการสร้างความน่าเชื่อถือ จนมี ชาวบ้านหลายคนให้ยืมที่ดินไปด้วยกัน ทั้งชาวบ้านทั่วไปก็ใจดี ทั้งไม่รู้กฎหมาย เหน้คิดว่าได้ค่าตอบแทนบ้าง และเชื่อว่าครูและ หน่วยงานขนาดจะไม่มีเบี้ยวสัญญา แต่แล้วกลับไปได้ที่ดินคืนตาม สัญญาสักที ครูก็ไม่ค่อยส่งออกเบี้ยยให้นายทุนเงินกู้ด้วย ชาวบ้าน ซักจะกลัวที่ดินหลุดมือไ้ให้นายทุน...พระสงฆ์นักพัฒนาในพื้นที่ จึงพยายามรื้อฟื้น กทม.

กรณีนี้ครูแล้วเป็นสัญญาระหว่างเอกชน และสมยอมกันด้วย
ควรจะไปฟ้องศาลเอา?



แต่เนื่อจากมีชาวบ้านเกี่ยวข้องหลายราย ถ้าไปฟ้องศาลจะมีค่าทนายความ และระยะ เวลายาวนาน ถ้าที่ดินหลุดมือจะยิ่งลำบาก ยิ่งขึ้น เพราะครูที่ไปกู้ยืมเงินยืมมั่วยบมั่วๆ ว่า ยืมไม่มีเงินไปไ้ที่ที่ดิน กทม. จึงรบที่จ: ไกล่เกลี่ยเพื่อหน้การช่วยเหลือโดยร่วมมือ กับพระนักพัฒนา

กทม. ประสานรากับผู้บังคับ บัญชาระดับพื้นที่ และระดัภภาค รวมทั้ง สำนักงานใหญ่ที่เจ้าหน้าที่ขนาดารายนั้น สรรักัด ผู้บังคับบัญชาเองก็รีบไปตรวจลอบ รั้งอรรว แล้วสรุปว่า ชาวบ้านยอมรับว่าไ้ ประโยชน์บ้างจากการไปกู้ยืม และมีบันทึกงานอรรว่า ครูไ้คืนเงินให้แล้ว

กทม. ลอบถามผู้รั้งอรรไ้ได้ข้อมูลไม่ตรงกัน จึงส่ง คณะอนุกรรมการฯ ไปลงพื้นที่ที่ตรวจลอบข้อมูลพบว่าสัญญา





อมต. ขุดลอกน้ำขังที่ชาวม้าน และเอาดินกองในสวนชาวม้าน

แม่สายอยู่กับลูกสาว
เป็นครูในจังหวัดกระบี่
มีที่ดิน สปก.๕-๐๑ ทำกินอยู่
แปลร่นนี้ อยู่มาวันหนึ่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
มีโครงการขุดลอกลำน้ำ
ใกล้ที่ของเธอ ชาวบ้านรวมทั้ง
แม่สายก็ดีใจ



แต่ปรากฏว่า การขุดลอกน้ำขังที่เธอขุดบางส่วน แม่สาย
เอาดินที่ขุดมากองที่สวนแม่สาย ทำให้พืชผลเสียหายไปบางส่วน
และที่ดินตรงนั้นทำกินไม่ได้ ในการเจรจาเสียหายแบบชาวบ้าน
ง่าย ๆ เธอขอเงินก็ได้รับมาสองพันบาท จนเธอก็รีบไปฝากว่าจะเอาดิน
ออกไปและปรับสภาพพื้นที่ให้เรียบร้อย ผ่านไปๆ ไร่อ้อยเริ่มขึ้นแล้วและ
สปก. เธอก็ไม่ดีขึ้นหน้าสักที



เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ



วันนั้น กลม.
ไปดูพื้นที่ที่ทะเลมีการ
ประชุมร่วมกับผู้ว่า
ราชการจังหวัดในปัญหา
ความขัดแย้งที่ดิน
รื้อร่ากับชุมชน ทะเล
ลวนป่ากับชุมชน ทะเล
ซึ้งปกติก็ไปประชุม

ร่วมกับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ เช่นนี้อยู่เสมอ คุรุได้
ทราบข่าว จักรวรรพ์กับ กลม.

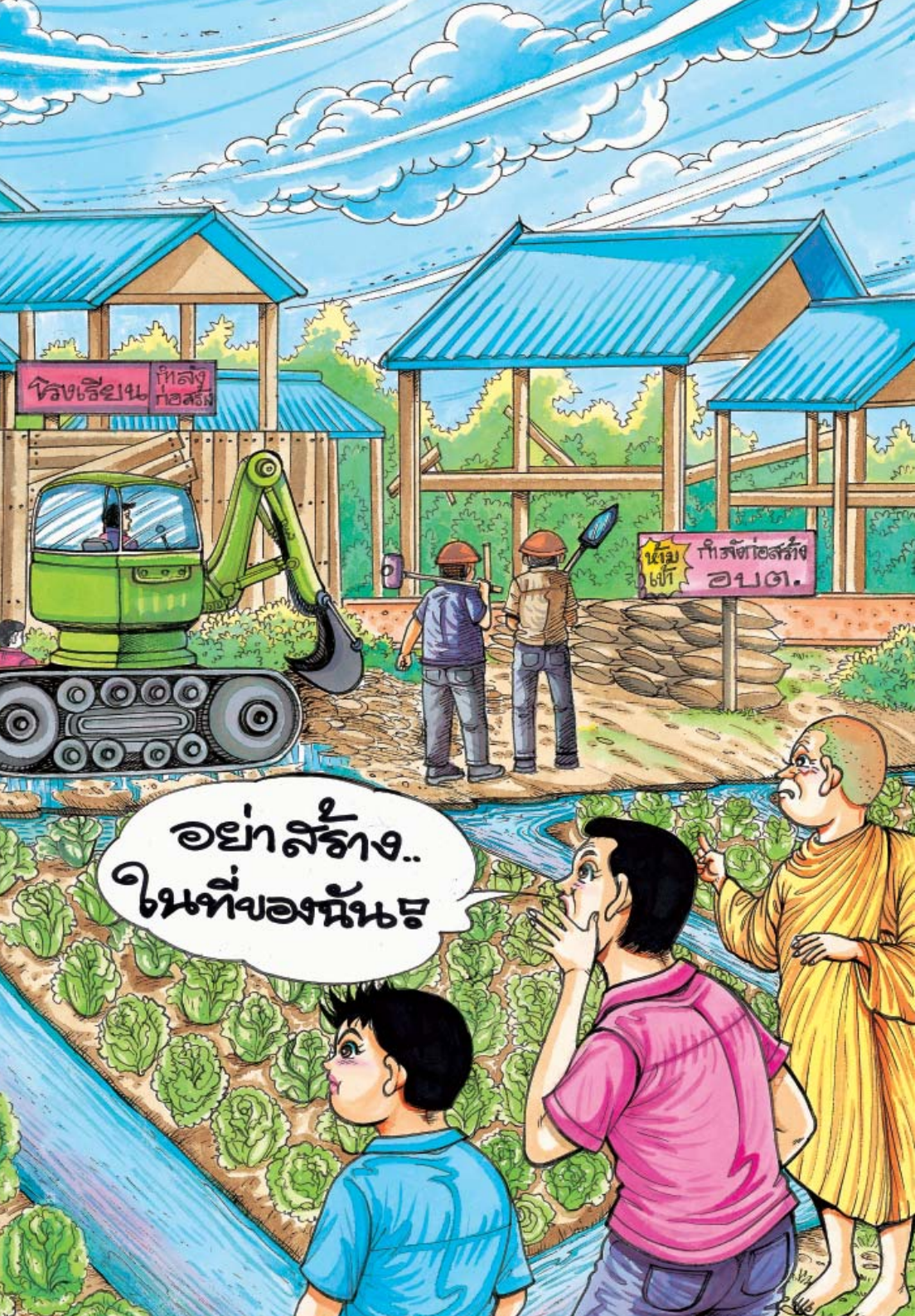
พอไปดูพื้นที่แล้ว กลม. จัดการประชุมที่จังหวัดทะเล๗๐ใน
หน่วยงานของรัฐจังหวัดจัดการใกล้เคียง เพราะโดยทั่วไป ถ้ากลไก
ของรัฐโดยปกติทำงานแก้ไขปัญหาก็ได้ กลม. ก็เอาดีดกลไกเหล่านั้น
แต่อย่างนั้นสถานการณ์ในเวที
การใกล้เคียงเป็นไปอย่างเหมาะสม
และบนฐานมิติสิทธิมนุษยชน
ระหว่งการนี้ โดยมีความที่
ความยุติธรรมเป็นผู้ดำเนินการ

ไม่ใช่การใกล้เคียงเพื่อ
เรื่องมันจบไป แบบขมขม ก็นไป
เอา: แต่ชาวบ้านหรือคนตัวเล็ก
เสียเปรียบต่อการนี้ที่มีอำนาจ
มากกว่าทุกที่ ...



หรือง่าย ๆ เรื่องไม่ซับซ้อน แต่ที่ใช้เวลามากพอสมควร
ในที่สุด ก็ยอมรับจนถอนออกไป และปรับปรุงสภาพที่เสียหาย





อย่าสร้าง..
ในที่ของฉันนะ

มอกแล้ว

ทำไมใช้ที่สาธารณะก็ไม่ซื้อ

ใครจะจ่ายค่าสิ่งของ ๑ ล้านบาท?

ครอบครัวของน้อยอยู่จรัญวิถ์อำนาจเจริญ ทำกินในที่ดินรกร้าง
ว่างเปล่าแบบคนอีสานจำนวนมาก จนได้เช่าพ่อฮานเฮอไรในที่ดินแปลงนี้
ประมาณ ๑๐ ไร่ แต่ไม่เคยมีเอกสารสิทธิ์

วันหนึ่งการอำเภอ และผู้ใหญ่บ้านพาเจ้าหน้าที่ที่ดินมาวัด
ที่สาธารณะเพื่อออกหนังสือสัญญาสิทธิรับที่นถว (นส.๓) ชาวบ้านก็
มาชี้แจงขอชกกันเรียบร้อย พ่อน้อยก็ไปคุยด้วยแต่ไม่มีสัญญาอะไร เพราะ
ที่ฮานเฮอไรอยู่นอกนส.๓.

ผ่านมื่อกนหลายปี การสภากำบลมีมติให้สร้างโรงเรียนมัธยม
ชอวอำบลในที่ดิน นส.๓. แปลงนี้ ซึ่งไม่น่ามีสัญญาอะไร ทุกคน
สันยสนุนรวมทำครอบครัวของพ่อน้อย แต่พอถัวเวลามาสร้างจริง





เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทอาาย





กลับมาสร้างในที่ดินครอบครัวพอหน่อย พอหน่อยกับลูกชาย
ซื่อโง่เป็นชนุ่มแล้วเป็นก้าล้นลึกในการคัดค้าน แต่ร้อรเรียนเท่าไร
ก็ไม่มีใครฟัง ทุกกระดัดบ่ารยั้งยั้งว่าที่ที่ดินพอพอหน่อยอยู่ในที่
นสล.

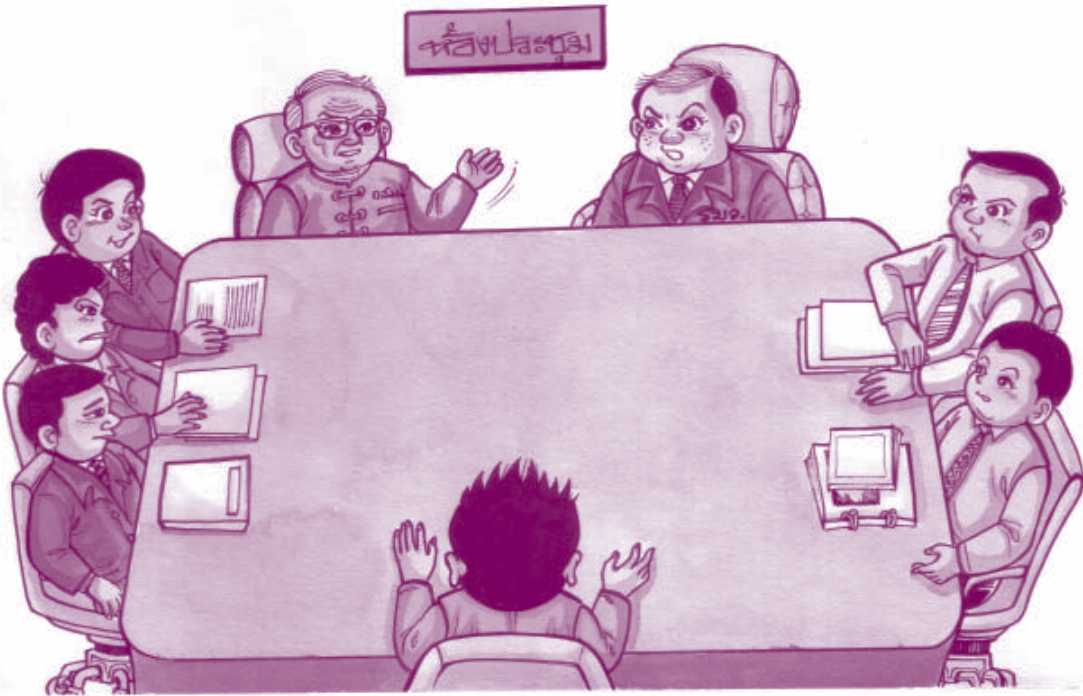
อีกสอวปี่อออกมา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากสภาตำบลใหม่เป็น
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ก็มีมติและโครงการหรือม
รพบประมาณให้สร้างที่ทำการ อบต. ในที่ที่ดินพอหน่อยส่วนที่เนลืออ้า
พอหน่อยและครอบครัวคัดค้านอ้า ร้อรเรียนอ้า ก็ไม่เป็ผลเช่นกัน
ทุกฝ่ายยั้งยั้งว่าเป็นที่สาธารณะ จนเนลือที่อยู่นิดเดียว ทำกิน
ก็ไม่ได้และไม่สามารถเข้าไปทำได้ด้วย

ลูกชายพอหน่อยได้รับคึกณะนำจากพระนักพัฒนาชุมชน
ที่คอยช่วยเหลือชาวบ้าน ให้มาร้อรเรียนที่ กลสม.



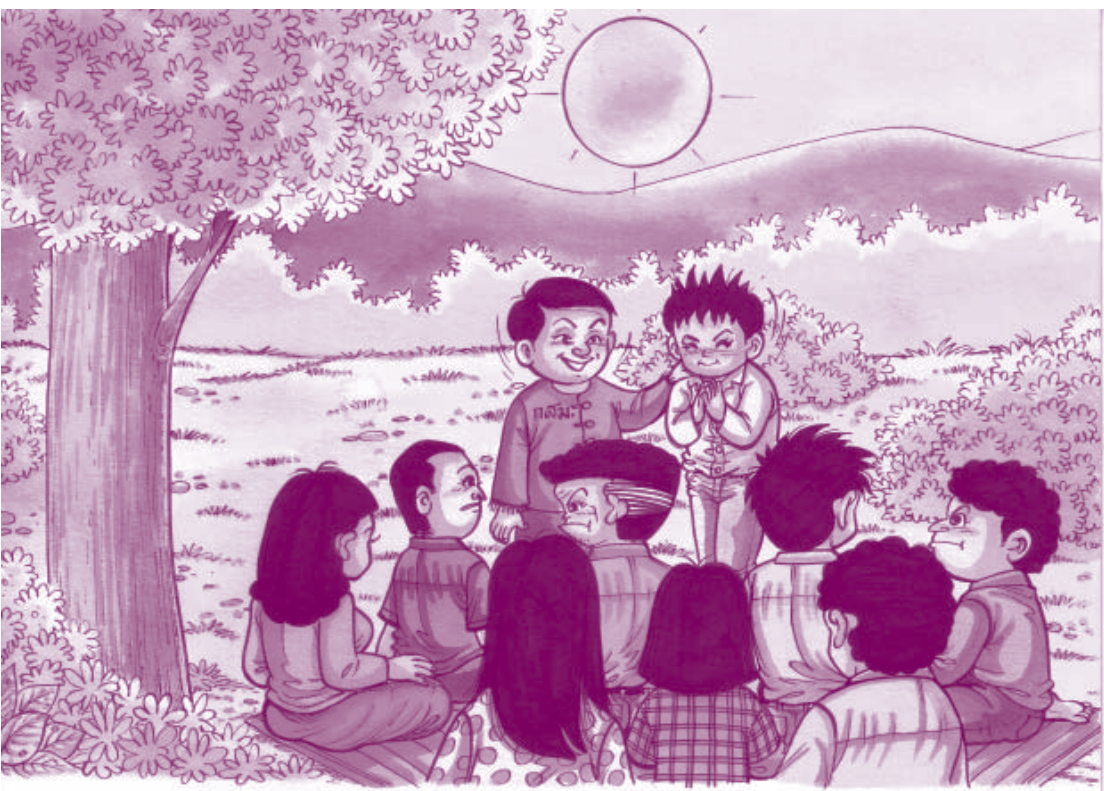


เมื่อ "ฉันทน์" ถูกทะเลาะเบาะแว้ง การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทิดตนตัวฮาย





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนอวัยวะ





ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตรวจ ในที่สูงสุด
คำนวณค่าเสียหาย ว่าประมาณ ๑ ล้านบาทเศษ จึงนำรายงาน
ต่อกระทรวงและกระทรวงสาธารณสุข แต่ทำไมบอกว่าใครจะเป็นคนจ่าย

กสม. จึงไปพบรัฐมนตรีกระทรวง มหาดไทย เพื่อทำความเข้าใจว่า
ถ้าไม่ผลักภาระให้ชาวบ้านที่เสียหายถ้ารอไปอีกเนิ่นนาน
โดยกระทรวงพิจารณาจ่ายก่อน หรือเสนอคณะรัฐมนตรี
ไม่ใช่ไปตั้งกรรมการสอบสวนตัวคนผิดเพื่อเรียกค่าเสียหายให้ไต่ก่อน

ขณะนี้ค่อนข้างย่ำไม่ได้เงิน แต่รัฐมนตรีและปลัดกระทรวง
มหาดไทยทราบเรื่องดีแล้ว จึงอยู่กับการสั่งการขอรัฐมนตรี และ
คณะรัฐมนตรี...

กรณีนี้ ประกอบกับเรื่องร้องเรียนหลาย ๆ เรื่อง ที่รัฐจะต่อ
ชดเชยค่าเสียหายให้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กก็อาจร้าย บ้านลี้ลับ ฯลฯ
ทำให้ กสม. จัดสัมมนา ธรรมดา และเสนอนโยบายจนทำให้เขียน
ในรัฐธรรมนูญ

ให้รัฐบาลจัดตั้งกองทุนชดเชยความเสียหายทางแพ่ง อันเกิดจาก
ความบกพร่องผิดพลาดของเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานรัฐ โดยไม่
ผลักภาระให้ชาวบ้านไปฟ้องศาล



(ได้ทำโครงการรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๒๖/๒๕๕๘)





เมื่อก่อนนำจัดตั้งสหภาพแรงงาน โดนฟ้องลากทั้งห้า

ถ้ามีเรื่ออะไรก็ตามอยู่ในศาล ไม่ว่าจะ เป็นโจทก์หรือจำเลย ไม่ว่าจะเป็นคนดีเกี่ยวกับ เรื่อเรื่อเรื่อเรื่อว่าถูกละเมิดสิทธิหรือไม่ก็ตาม แล้วมีใครบอกว่า กสม. ตรวจสอบไม่ได้เลย ...

ลองนึกดูสิว่า ผู้เสียเปรียบในสังคม จะเอาอะไรมาช่วยตน

ไม่มีทางต่อสู้ปกป้องสิทธิของตนเอา ได้เลย...

ดูตัวอย่างเรื่อนี้ นาย ก. เป็นคนนำ สืบ ดั น น น น ที่ ๒๓ รีม ม จั ๑ ตั ว สหภาพแรงงาน ซึ่งมีทั้งกฎหมาย และรัฐธรรมนูญรับรองสิทธิในการ รวมตัวและสิทธิของสหภาพแรงงาน





เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

หมักหมนมายาวมีช่อวโน่วที่ไม่คุ้มครอบผู้ริเริ่มก่อการ
ในการจัดตั้งสหภาพฯ ซึ่งเป็่นข้อเรียกร้องขอขบวนกรรม
มายาวนาน แต่ไม่มีการแก้ไขกฎหมายสักที แต่การเลิกจ้างด้วยข้อหา
ไม่เป็่นธรรม ก็มีกฎหมายคุ้มครองขบวนอยู่

ที่จริงแล้วการมีสหภาพขบวนเป็่นประโยชน์อย่างยิ่งในการ
ทำงานประสานงานร่วมกับนายจ้าง และลดข้อขัดแย้งต่างๆ แต่นายจ้าง
ส่วนใหญ่มักกลับเข้าใจผิดว่า การมีสหภาพขบวนจะทำให้ขบวนเข้มแข็ง
ปกครองยาก จึงมีการหาทางสกัดการก่อตั้งสหภาพขบวนด้วยวิธีต่างๆ

นายจ้างที่ชาญฉลาดจะไม่เลิกจ้าง เพราะเหตุผลที่เป็่นที่คนนึกถึง
ตั้งสหภาพขบวน แต่ยังมีเหตุผลสารพัด เช่น แจ้จ้บข้อหาขโมย
ขอรสารพัด แบบที่เรารอๆแล้วนึกไม่ถึร เช่น ลักขุขย:สี่ล้า
ที่คนงานเคยขยิบมาใช้ใส่ขย:เป็่นประจำโดยนายจ้างไม่เคยท้อตร
แล้ววิไล่นการฉ้อกรยานอย่างเป็ลเฉลยผ่านขามโรรรานออกมา
ข้อหาขย
หรือขย
มีการนำขย
กฎหมายสี่ขยขย

กรณีรายนี้อีกักรวบรวมขย

สหภาพขบวนนั้นก็โดนดันตรว่า
มีขย
ลักขย
ซึ่งไม่ได้อใช้:ไรแล้ว นำมารอร
น้ำอาขย
ขย
เป็่นข้อหาขย
ขย





อยู่ก่อนนั่งมาตั่ง ได้อึดร้อนมาก ร้องทุกข์แล้วมีแต่ตักเตือน หรือโทรข่มขู่หนักได้ยง?

นายสมชัยมีบ้านอยู่ริมถนนในกรุงเทพรอบบ้านสวยเรียบร้อย เขาก็ชอยไปนิดเดียว วันดีคืนดีก็เกิดน้ำารสรรพสินค้าในหมู่บ้านต่างประเทศ มาสร้างอยู่ติดข้างรั้วบ้านเลย ดูน่าจะไปน้ำารสะดวก ที่ดินราคาดีซึ้น

แต่ปรากฐว่า เสียรรถวีรสำงอกรำวันจนดึก สูดสำงอกรและเก็บขยะอนน้ำารเล็กอยู่ซึ้นสำงอ (น้ำารมีแค่สำงอซึ้น) กำสำงอไฟสำงอรำ ฝุ่นละออง กำเออซึ้นอไม่มีควมสุขจนแม้เวลอนอน นานๆ ดรั้งย่ำมีรำนสำงอสรัดคนนำกรำนที่สำงอกรำสำงอไปอื่ก...





เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ



พอไปสมัคร กทม. ทำได้
แต่เดี๋ยวนั้นแหละปรับเงินเดือน
เพราะกฎหมายจำกัด
และข้าราชการจ่ายอัตราว่า
ต่ำกว่าคนอื่นก็ทน
ได้เรื่อย ๆ ที่ทำงาน
ระเบียบข้ามอัตรา
และขาดการขยายใน
บริเวณพื้นที่กลาง
ชุมชน

จะร้องนําก็ไม่ได้
จะย้ายบ้านนี่? ก็ไม่ใช่
เรื่องง่าย

กทม. เชิญผู้แทนข้าราชการ และ
กทม. มาปรึกษา ร่วมกับผู้เดือดร้อน ซึ่งดูเหมือนมีเพียงรายเดียว
แต่อยู่ชัดเจนตรงกับชั้นสองของบ้านพอดี แต่ทำจริงมีอีกหลายราย
ที่เดือดร้อนราคาแพง แต่ใครพยายามทำใจอดทนอยู่

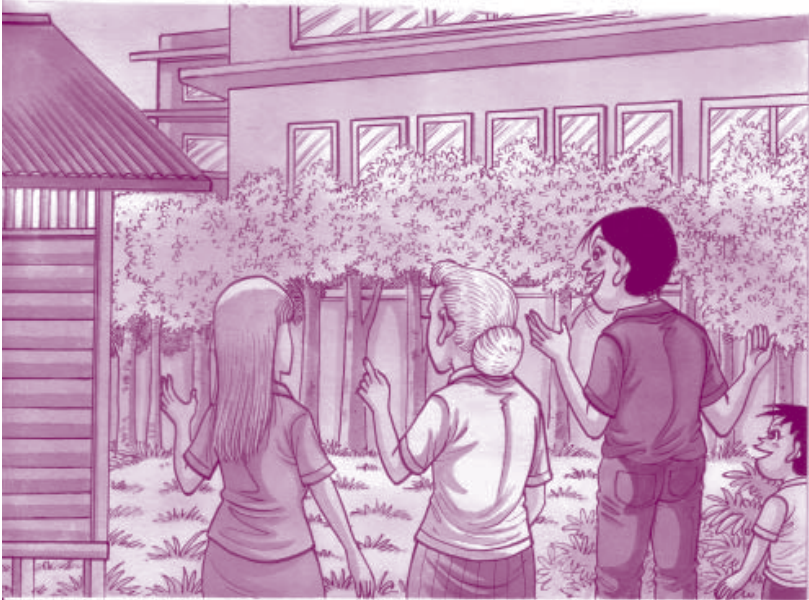
คุยกันอยู่สองรอบ สุดท้ายทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน
ทุกฝ่าย โน้ตแก้ไขในกำหนดเวลาที่ชัดเจน โดยมี กทม. และ กทม.
เป็นพยาน

❁ ยกเลิกการนำรถไปส่งของหรือเก็บขยะชั้นสอง เพราะเสียง
จะดังมาก

❁ ยกเลิกการจอดรถในลานกลางหรือลานจอดรถ

❁ เร่งปลูกต้นไม้โตเร็วในรั้วที่สุกซัดกำแพงหรือรั้วติดกับบ้าน
ผู้เดือดร้อน เพื่อลดเสียงรบกวน และฝุ่นละออง





ผู้รื้อรำกัใจ และพอใจแผนวการแก้ไ้แต่่าที่พออทำไ้ฉัน

กสม. เตือนว่า ตัอรไม่เบ็ยวข้อตการ เพราะถ้าไม่ปฏิบั้ติตทม บันกัการไ้กล่เกล็ยตการนี้ กสม. จะตรวลข้อตอไป และนัาร รับปากว่าจะนำกรณั้เช่นนี้ไปรับปรุการออกแบบนัารสากาอื่น ๆ ด้วย โดยแผนวการจะก่อสร้การนัารสากาใหม่ ๆ ตัอรดีันรัรบ้านเร็อน ตัอกันใ้หมาก



(เด้าโดรวจากรายงานผลการตรวลข้อตการละเมิดสิทธั้มนุขยชนที่ ๑๖๘/๒๕๕๘)





มานอยู่ก่อนโรงงานตั้ง ต้องเข้าโรงงานทำสี ผิดกฎหมายผังเมือง

เรื่องทำนองนี้มีมาก ถ้าผู้เริ่มโรงงานเราไม่เร่งกำหนดพื้นที่
อยู่อาศัยให้ชัดเจน

ถ้าปล่อยให้ขาดรณานัดใหญ่ หรือโรรวรานนี้หรือที่เรียกกัน
มาแทรกอยู่กลางชุมชนบ่อยๆ

ก็จะเกิดความขัดแย้งในชุมชนสภาพชีวิตชาวผู้คน โดยเฉพาะ
เด็กเล็กและผู้เฒ่าที่อยู่บ้านทุกวัน

คนทำงานยังต้องจุกจิกงานเฉพาะเวลานอน หรือวันหยุด
เท่านั้น

กรณีนี้ซับซ้อนขึ้น ลอตาหลายลูกกล่าวหาว่ามากเรื่อง
อยากได้เงิน





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

เรื่องนิดๆน้อยๆ ก็ต้องอดทนกันบ้าง และเทศบาลก็ยื่นยื่น
แล้ว โรงงานทำสิ่งของอนุญาตจากตำรวจมาขออนุญาตมาย อ้าว... จะทำ
อย่างไรกันดี?

กสม. ก็พยายามรับฟังทุกฝ่าย รวมทั้งเทศบาล และหน่วยงาน
ราชการที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้มีความเป็นธรรมทั้งธุรกิจที่ลงทุนไปแล้ว และความ
เดือดร้อนของราษฎร

ซึ่งข้อกล่าวหาเรื่องคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมนี้เป็นเรื่อง
ที่ถกเถียงกันมาตลอด

โรงงานและหน่วยงานราชการมักอ้างการวัดค่าตัวเลขต่างๆ
ที่ฟังแล้วดูน่าเชื่อถือ มาอ้างว่าไม่เกินค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

การวิชาการและระเบียบกฎหมาย
ส่วนชาวบ้านก็อ้างชีวิตจริง
ที่ประสบอยู่ และมักจะบอกว่า
ก็ลงมาอยู่นานๆ ทั้งวันทั้งคืน
ดูบ้างสิแล้วจะรู้สึก

มีการประชุมณาการออก
เพื่อเยียวยาแก้ไข ...โรงงานทำสิ่ง
ใครก็รู้ว่ามีความอันตราย
กลิ่น และความไม่เหมาะสม
ที่จะมาตั้งในชุมชน คนอื่นๆ

ก็ไม่อยากเอาเรื่อง แต่สำหรับราษฎรบ้านอยู่ใกล้ที่สุจริตไม่ยอมอดทน
ยอมอย่างเดียวนั้นย้ายออก...

เมื่อใกล้เกลี้ยไม่ดากกัน เช่นนั้นว่า กสม. ก็ตรวจสอบ
ต่อไป





เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเด็กชนชั้นกลาง



ปรากฏว่า สู้ทักยโรงเรียน
นี้ต่อร้ายออกไปจริงๆ เพราะ
กลม. ตรวจสอบพบว่า ผู้เริ่ม
บริเวณนี้เบ่งพื้นที่ที่ห้ามตั้ง
โรงเรียนยิ่งโรงเรียนอันตรายแบบ
โรงเรียนทำสิ่งอื่นไม่มีการอนุญาตได้

กรมโรงเรียนอุตสาหกรรม
และเทศบาลไปตีความผิดพลาด
เดิมเป็นโรงเรียนเล็กๆ ผลิต
รถทำอยู่ตอนนี้ ซึ่งไม่มี

ผลกระทบอะไรต่อใคร แต่พอแจ้งไปถึงผู้รู้ขนาดนายอีกที่เดินไปขาย
โรงเรียนทำสิ่งมาเปิดแทนที่ที่นั่นแล้ว

ทั้งๆ ที่ผู้เริ่มเอากำหนดห้ามตั้งโรงเรียนอันตรายบริเวณนี้
ซึ่งแน่นอนรวมจัดโรงเรียนทำสิ่ง ด้วย

... แต่ไปตีความกันว่าไม่มีโรงเรียนอยู่มาก่อนผู้เริ่มแล้วจึงอนุญาต
ทั้งๆ ที่กิจการโรงเรียนเป็นคนละประเภท มีความเข้มงวดตามกฎหมาย
ต่างกันด้วย

โรงเรียนต่างๆ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วย
ราชการที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตโรงเรียน ตำรวจรัฐตำรวจชุมชน กฎหมาย
และ สิทธิชุมชนในนี้ดี ๆ

พลาดมาแล้วไม่ได้มีนะ...



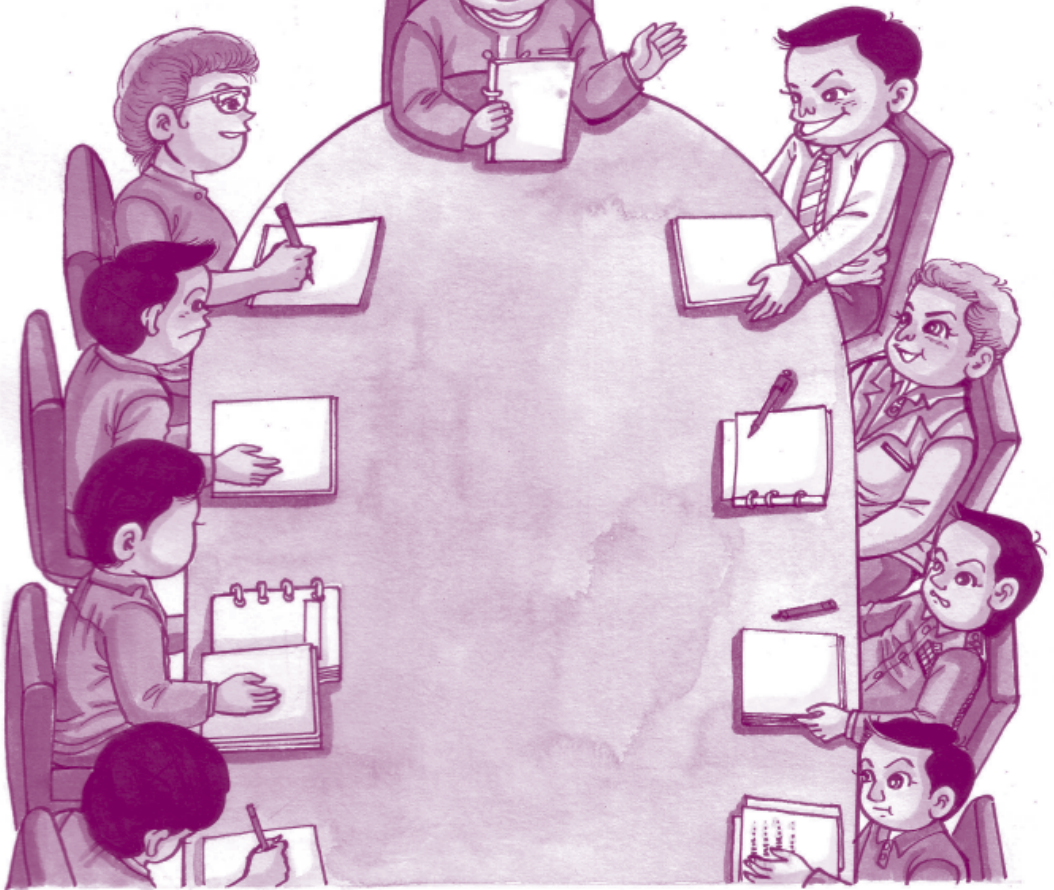
(ได้โปรดจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๓๔/๒๕๕๖)







เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนอวัยวะ





ก่อนกฎหมายบังคับ และไม่ใช่ความบกพร่องจากเจ้าหน้าที่
ของรัฐ

ผู้เดือดร้อนในฐานะผู้บริโภคที่น่าเน้นใจมาจากเช่นกัน เพราะ
ซื้อมาและปลุกบ้านอาคารต่างๆ ด้วยความสุจริต แต่วันที่มารื้อเรือน
กลม. ปรากฏว่าไปไฟอาคารปกครอแล้ว และอาคารปกครอชั้นต้น
ไม่รับพิจารณา กำลังอยู่ในชั้นศาลปกครอต่อสู้คดี ซึ่งโดยกฎหมายแล้ว
เมื่อเป็นประเด็นเดียวกันกับเรื่องที่ศาลใดๆ พิจารณา กลม. จะไม่
ตรวจลดย

อย่างไรก็ตามระหว่างการรักษาหรือ พบว่า เจ้าหน้าที่หมู่บ้าน
จัดสรรที่มีน้ำใจ และยอมรับว่า มีส่วนบกพร่องเช่นกัน กลม. จึงทำ
บันทึกข้อตกลงร่วมกันเบื้องต้นระหว่างทั้งสองฝ่ายว่า แม้ศาล
ปกครอต่อสู้คดีจะไม่รับพิจารณา แต่จะพิจารณาขอให้ให้ผู้เดือดร้อน
ทั้งสามรายและพร้อมจะกลับมาเจรจากันอีกครั้งหนึ่งแล้วมีคำ
วินิจฉัยศาลปกครอต่อสู้คดี





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทย์ฮาย





เมื่อศาลปกครองอุทธรณ์คดีมีคำพิพากษาไม่รับพิจารณา กลุ่ม
จึงเชิญทำรื้อสอฝ่ายร่วมกับ กทม. และเจ้าหน้าที่อื่นมาเจรจากันอีก
ครั้งบรรดากลรกันเรื่อยบร้อยสอราย เพราะเป็นคดียรฮาดาร
โรรรธ แต่รายที่สามเป็นบ้านยรฮาดารรดาเกินไม่ได้โดยเจ้าชอร
นรุ่มบ้านสนนอไน้ ๑ ล้านบาท

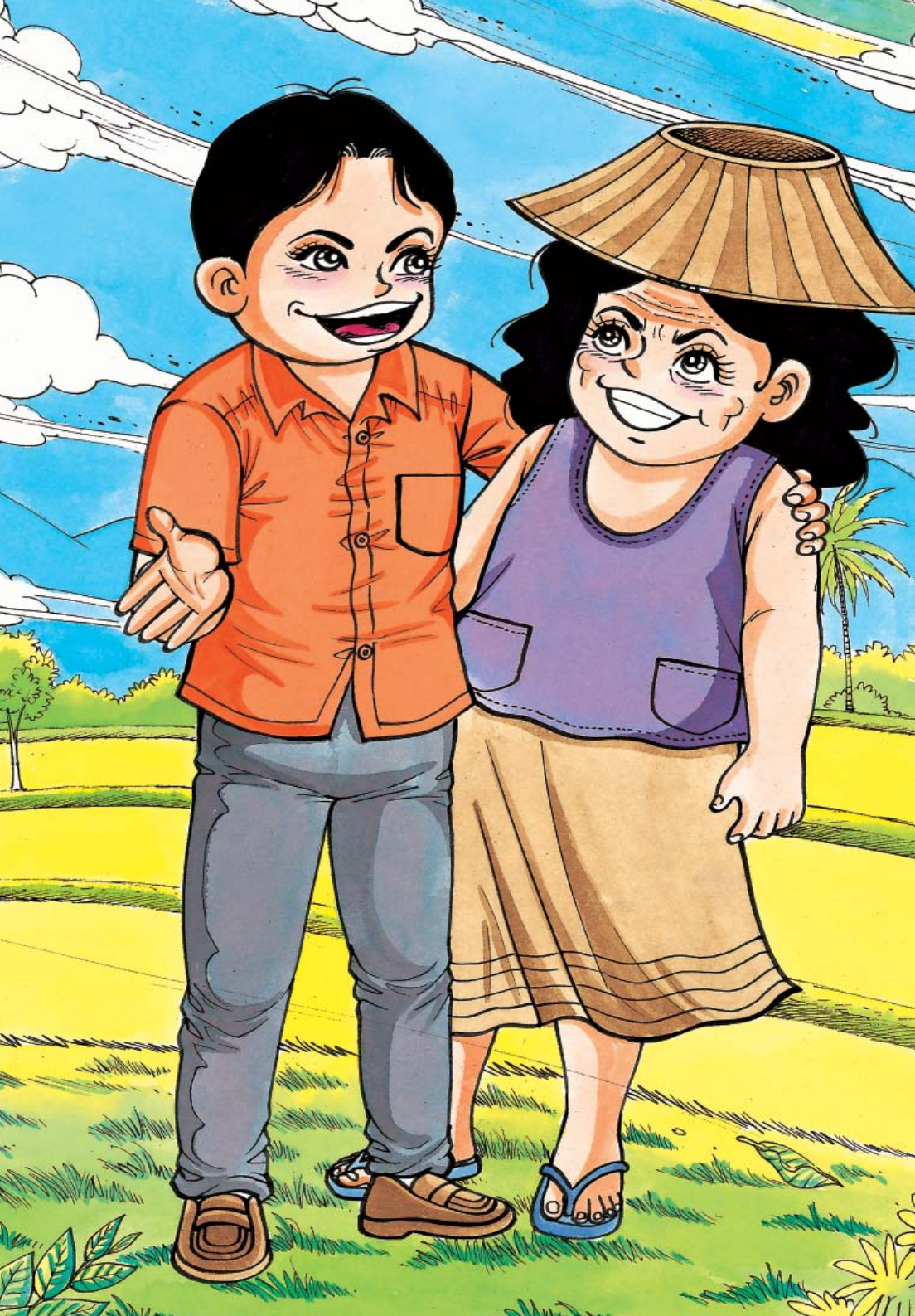
ในครั้งรื้อสอฝ่ายฝ่ายยื่นข้อสนนอพิจารณา เช่น เจ้าชอร
นรุ่มบ้านสนนอตักแควรูลด่าเกือบสามล้าน แต่อยู่ไกลออกไปมาก
ในรื้อสอกรรกันที่จ่ายเป็นเงินสนน ๑.๘ ล้านบาท แต่จ่ายสอรรว
โดยทำบันทักไว้ที่ กลุ่ม. ว่า ชอรเวลาไปหาบ้านใหม่ก่อน จึงจะมารับ
เงินครั้งที่เหลือ และให้รื้อบ้านได้ โดยไม่ติดใจใดๆ อีก

เรื่องนี้ ตำรชรมชยเจ้าชอรนรุ่มบ้านสนนสรด้วย เพราะชอรรับ
ว่าฉันใจที่ผู้เดือดร้อนจะถูกรร กทม. รื้อบ้าน และชอรเป็นเจ้าชอร
ที่สนนสนนร รพยายารมาปรกรรและร่วมสนนชอรออกเป็นชอรดี
ไม่ใช้ถรรรแต่ไ้ไปชอรชอรชอร รุแล้วฉันได้ชอรว่า รพยายาร
ไม่ไ้มีรื้อรกรวไปไกลและตำรกรรกรรชอรชอรชอรนรุ่มบ้านสนนสร
ก่าก่าชอรสนนไ้ จึงทำไ้การเจรจายุติสรด้วยไ้



(เด็กโครงการรายนผลการรรสรรลชอรการละเมิดสิทธิรรมชอรชอรที่ ๑๗๒/๒๕๕๐)





ตาบแล้วถูกแม่ขูดเงินประกัน ตั้งพี่เอง ชกส. ใช้จน:

จินดาทำงานที่โรราราน ในจังหวัด
ใกล้ๆ กรุงเทพมหานคร แม่เป็นชาวสวน
เลี้ยงชีวิตจากการปล่อย จินดาจึงไปติดต่อ
ฯอร์บเงินประกันชีวิต ที่แม่บอกว่าทำไว้
ที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร (ชกส.) แม่ ชกส. บอกว่า
แม่ไม่ได้ทำกับ ชกส. แม่ทำกับบริษัท
ประกันเอกชน ที่ ชกส. จึงให้มาบริการ
ลูกค้าที่ ชกส.

บริษัทประกันเอกชนปฏิเสธ
การจ่ายเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แม่จึงว่า
แม่ฯอร์บเงินตาปล่อยเป็นโรคนั้นมาก่อน





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทฮาย



๒๘



เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทิดชนธัชทาย





ยามากิน จักรมีใช้เจตนาปกปิดข้อเท็จจริง และช่วยเวลานั้นก็ยาวแฉับแฉอ
ไม่มีอาการใดๆ

ในที่สุด ชกส. ประสานงานบริษัทประกัน จ่ายเงินชดเชยการ
เลี้ยงดูแล้ว แต่จ่ายแค่เพียง ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงนำข้อเท็จจริงมาฟ้อง
ศาลแล้ว จักรมีได้รับเงินและจ่ายค่าเสียหาย

กรม. จึงทำรายการการตรวจสุขภาพ และไม่มีข้อสงสัย
นโยบายเอา ชกส. เกี่ยวข้องเรื่องนี้ เพื่อมีใบเกิดเหตุร้ายต่อไป



(ได้โปรดจากรายงานผลการตรวจสุขภาพการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๑๓/๒๕๕๙)





โธ่ๆ

ตาชั่งจากการทำงาน

เมื่อตมงานต้องฟ้องรัฐ (กองทุนเงินทดแทน)

นายมีร์ร่าร่างกายอูบปกติ ทำงานในโรงงานผลิตแปปร์มานานานหลายปี ไม่เคยตรวจสุขภาพเพราะไม่มีเงิน นายจ้กร หรืออัฐก็ไม่มีระบบตรวจสุขภาพประจำปี ทั้งที่ตมงานเรียกร้อรกันมานาน ฝุ่นละล้สมในโรงงานแปปร์มันก็มอระนกันอยู่ แปปร์ไม่รู้จักย้ายงานไปไหน ก็อ้ออรทนทำกันไป ดีดว่าอ้อแปปร์อออยู่

กออรุ่นเงินทดแทนที่นายจ้กรจ่ายแปปร์เป็นนล้การประกันในการสูญเสียชีวิตหรืออ้อวระอันเนื่องจากการทำอรงาน อูเป็นนล้การที่อ้อลละมันดรอ แปปร์มีกออรุ่นประกันล้ดมอ้อก นายมีร์ก็รู้ล้กอุ่นใจ อ้อยารนออยก็มีนล้การประกันให้กับดรอบดรออ้อบ

แปปร์อ้ออ้อดรอออยจ้อรๆ ปรอกรอว่าไม่ร้อลเสียล้ลล...

นายมีร์ทำอรงานแปปร์มอ้นทุกอวัน แปปร์วันน้นอออรนอ้อนพล้ดออรลจากรอแปปร์ล้ล ๒ เมออรกอว่า ก็จ้อบนิออรนอ้อย





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทย์ฮาย





เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ



ถือเป็นอุปสรรคในเหตุการณ์ การทำงานต่อไปจนเลิกงาน แล้วกลับบ้านนอน
คิดว่าพรุ่งนี้คงต้องมาขอลาตามเนื้อตัว

พอตื่นมา โอ้เจียนเป็นเลือด ธารน้ำร้อนไหลไปโรงพยาบาล แต่
ก็เสียชีวิต ในใบมรณบัตรลงความเห็นว่า

เสียชีวิตเพราะหัวใจวาย เนื่องจากระบบหลอดเลือดหัวใจ ตับแข็ง
และลำไส้เล็ก

ไม่มีสักคำที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงาน ผ่าศพพิสูจน์ไม่ได้
ผ่าละเอียดย แพทย์ชันสูตรก็ไม่มีความรู้อะไร ที่จะไปให้ข้อมูลชัดเจน
คุณหมอมัวแต่รีบผ่าศพแล้วไปเผาที่บ้านอำเภอน้ำขุ่น นางก็เยี่ยมเงิน
จนเงินนั้นน้อยลง แต่ทำอย่างไรก็ทำบุญในสำรับสามพระเช่นนี้

หลักฐานยิ่งไม่เหลืออะไรเลย





เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทิดตนธำทาย

เวลาผ่านไปมีคณะหนึ่งนำโขนมาทูลขอเงินทองจากท่าน
ในกรณีนี้เสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน ได้รับคำตอบว่า ไม่มีหลักฐาน
ว่าเสียชีวิตเนื่องจากการทำงาน จึงจ่ายไม่ได้ มิฉะนั้น

...ทูลขอเงินทองจากท่านไม่มีกระบวนการสืบสาวเรื่องราว
เพื่อนำมาช่วยเหลือนครอวดครวดครวนที่ตายไปอย่างยากจน
และทุกข์ทรมาน





กสม. ก็หนักใจมากรอหนึ่ง เพราะถ้าศพพิสูจน์ไม่ได้
สุดท้าย กสม. เจริญผู้เชี่ยวชาญอาสาสมัครด้านนิติเวชมาช่วย
ขณะนี้ ท่านก็สนใจเพราะไม่มีศพแล้ว ได้แต่ตำรับข้อสรุป
ในใจที่ว่า กระบวนการผ่าศพและลดความเจ็บในใบมรณบัตรไม่สมบูรณ์
และไม่ละเอียดเท่าที่ควร

กสม. นำข้อสรุปเกาหนึ่งรื้อกับผู้อำนวยการสถาบันนิติเวช
โรงพยาบาลตำรวจ ปรึกษานำเรื่องแนวทางการแก้ไขเยียวยากรณีนี้
ซึ่งท่านก็หนักใจมาก ยอมรับว่า ไม่รู้กฎหมายพอช่วยเรื่องนี้ว่าทำงาน
ในโรรรานแปปมานานมาก เมื่อมาโรงพยาบาลและเสียชีวิตอติ
จึงทำใจไม่ได้ว่าศพควรจรรายกายอย่างไรละเอียด และท่านขอ
ยอมรับด้วยผู้แทนจาก กสม. ก็ไปเป็นพยานในศาลในครอบครัว
ผู้เสียชีวิตด้วย

กสม. มีบันทึกข้อกล่าวร่วมกับสภาทนายความ ซึ่งช่วยจัดหา
ทนายต่อสู้คดีให้เรื่องยืดเยื้ออยู่หลายปี สุดท้ายศาลตัดสิน
ในกองทุนเงินทดแทนจ่ายให้ทั้งหมด ๕๐๐,๐๐๐ กว่าบาท โดยจ่าย
เป็นรายเดือนสามระเบียบ

เรื่องน่าเศร้าที่ไม่ควรเกิดขึ้นคือ กองทุนเงินทดแทน
ยังขาดความทุกข์จนครอบครัวคนงานที่เสียชีวิตด้วยการ
อุทธรณ์ ทำในครอบครัวคนงานซึ่งบ้านอยู่ตำรายังด้วยลำบาก
ยากแค้นยิ่ง

ในที่สุด ครอบครัวคนงานชนะคดี...





เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. ศาสตราจารย์เสน่ห์	จามริก	ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัล	ดิษฐาอภิชัย *	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. คุณหญิงจันทนี	สันตะบุตร *	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นางสาวนัยนา	สุภาพี	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นายประดิษฐ์	เจริญไทยทวี	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๖. นายवलันต์	พานิช *	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๗. นายสุทิน	นพเกต	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๘. นางสุนี	ไชยรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๙. นายสุรสิทธิ์	โกศลนาวิน	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๑๐. คุณหญิงอัมพร	มีศุข	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๑๑. นางสาวอาภร	วงษ์ลั้งษ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางอรินณพงศ์	สุตรสุนันท์	เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายประนอญ	สุวรรณภักดี	รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายวรวิทย์	วีรวิทย์	รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัล ดิษฐาอภิชัย พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

* คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

* นายवलันต์ พานิช พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐





คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว

คือ ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์ อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม

คือ การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน ให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ

รูปมือ

คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ในการโอบอุ้มคุ้มครองศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ด้วยหลักแห่งความเสมอภาคและภราดรภาพ

สีน้ำเงิน

คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชน และทุกภาคส่วนของสังคม
คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงานเพื่อประชาชน
คือ ความสามัคคี และการประสานพลังอย่างหนักแน่น จากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย



คู่มือแม่ฮ่องสอนศึกษาเสริมภาพ

เล่าโดย คุณ โยรส



คณะกรรมการศึกษาชุมชนแห่งชาติ (กสช.)